

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

2. ČÍSLO / XX. ROČNÍK

11 Kč • 0,50 €

15. LEDNA 2012

Z obsahu:

Zjevila se Boží Láska

Homilie Benedikta XVI.
o Hodu Božím vánočním
24. prosince 2011
- strana 2 -

Dina Bélangerová (1)

Život a poslání
blahoslavené Diny
- strana 4 -

Všechno pouhá náhoda?

Marian Južkóv
- strana 5 -

Ježíšova poselství

P. Ottaviovi
Michelinimu (24)
- strana 6 -

Příčiny ateismu

Mieczysław Piotrowski
- strana 8 -

Dalajláma se sekularizuje

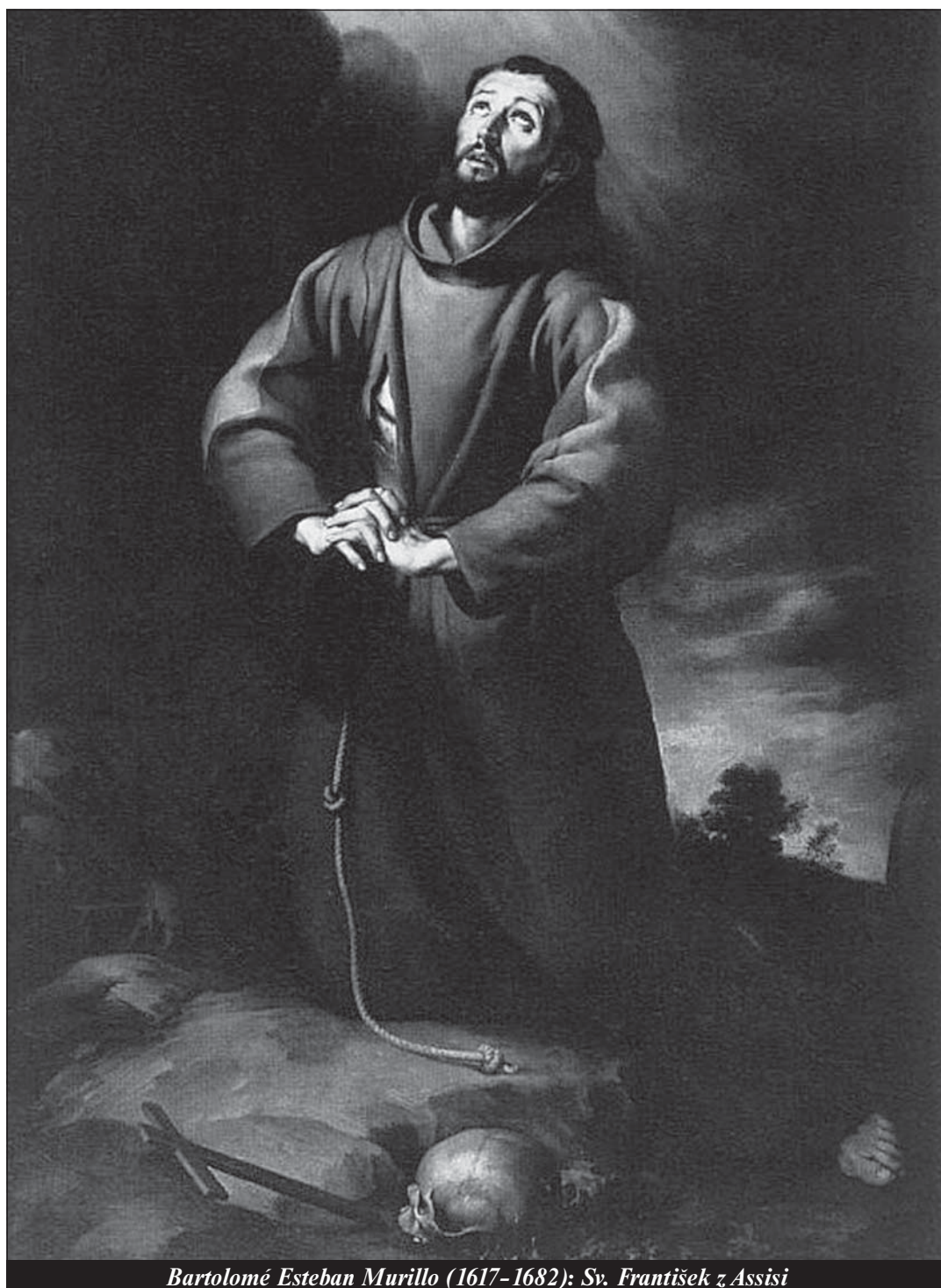
Tibetský náboženský
vůdce pokládá náboženství
za zbytečné
- strana 9 -

František z Assisi

zachrání svět
- strana 10 -

Věříme v jednoho Boha

Úplný text „Kredo Božího
lidu“, který slavnostně
vyhlásil papež Pavel VI.
30. června 1968
- strana 11 -

Bartolomé Esteban Murillo (1617-1682): Sv. František z Assisi

Pozoruhodné epizodě o Samuelovi z prvního čtení této neděle předchází vyprávění, které se do liturgických čtení nedostalo, ale které nicméně stojí za pozornost, protože je pro nás a zvláště pro naše matky velmi podnětné.

Dovídáme se zde totiž pozoruhodnou věc, že ten malý chlapec, který spal ve svatyni v Sílo před Boží archou, sloužil u Eliho již od tří let svého věku. Jeho matka Anna

se řadí k oněm slavným ženám, které dlouho trpěly neplodností, aby nakonec porodily velmi významné biblické osobnosti a zasvětily je Pánu (matky Izáka, Samsona a Jana Křtitele). Anna trýzněná výsměchem své sokyně slíbila při návštěvě svatyně v Sílo v slzách Hospodinu: pokud to bude jeho vůle a dá jí mužského potomka, zasvětil ho zcela jeho službě. Když jí Hospodin skutečně požehnal, odvedla se souhlasem manžela svého synáčka do chrámu spolu s obětními dary ihned, jakmile ho po třech letech přestala kojit. Byla tak svému slibu nejen věrná, ale vyplnila ho s velkou důsledností a vzdala se potěšení ze svého synáčka již v době, kdy jí mohl působit nejvíce radostí. Hospodin ho přijal do svých služeb se zalíbením a Samuel se pak stal po smrti kněze Eliho posledním slavným soudcem Izraele a pomazal jeho první dva krále, Saula a Davida.

Dobrotivý Pán, který se díval na dítě matkou zasvěcené s takovým zalíbením v oné dávné době, činí tak tím spíše i dnes. Příklady nacházíme v životopisech mnoha světců. Za všechny jmenujme nám dobře známého svatého Jana Boska, kterého jeho matka Markéta Bosková zasvětila Panně Marii ihned při jeho narození. Celý život tohoto světce je pak dokladem, jak Matka Boží skutečně přijala toto dítě za své a učinila z něho obdivuhodný nástroj pro své veliké dílo.

Takové velkodušné zasvěcení je tím nejvzácnějším věnem, jaké může matka předat svému dítěti

hned na samém počátku jeho života. Neznamená to, že by matka určovala jeho budoucí povolání, ale jestliže její velkodušnost s velkou láskou předem souhlasí s každým záměrem, který má nebeský Otec a jeho Matka s dítětem v jeho budoucím životě, může si být jista, že na její velkodušnost odpoví ještě větší velkodušností. Mohla se matka Markéta Bosková

dočkat na svém synu, svatém apoštolu mládeže, větších radostí, než

jakých byla po jeho boku svědkem i uprostřed nevyhnutelných starostí a bolestí a jaké s ním dnes používá v nebi?

Potřeba matek velkodušných k velkodušnému Bohu je velmi naléhavá zvláště v naší zemi, tak náchylné k modernímu pohanství, ve kterém jednoznačně překračujeme evropský průměr. Není to zdaleka jen důsledek komunistických deformací. K těm možná vůbec nemuselo dojít, kdybychom v letech 1945–48 jejich nástup tak nadšeně neuvítali. My jsme sklon k bezvěrectví projevili již na samém začátku naší samostatnosti, poznamenaném masovým nástupem ateismu, k němuž mnozí dospěli také přes tehdejší modernisticky orientovanou československou církev. (Přitom nejvěrnějšími věřícími v naší zemi byli mezi dvěma válkami obyvatelé německé národnosti, z 90 % katolíci, které jsme však ze země bez milosti vyhnali.) Nástup oficiálního státního ateismu za totalitu našel dobře připravenou půdu a jeho vliv má neuvěřitelnou setrvačnost i dvacet let po jejím skončení. Když protáhneme křivku soustavně klesající religiozity do budoucna, utopí se velmi brzy v kritickém pásmu.

Tento současný, a tím více budoucí náboženský úhor potřebuje mnoho obětavých misionářů podle Srdce Ježíšova, kteří se budou muset věnovat nikoliv farní administrativě, ale neúnavnému apoštolátu mezi zbytkem roztroušených a bloudících ovcí. Rostoucí nedostatek kněží není

Dokončení na str. 7

Zjevila se Boží Láska

Homilie Benedikta XVI.

o Hodu Božím vánočním 24. prosince 2011

Drazí bratři a sestry, četba z listu svatého apoštola Pavla Titovi, kterou jsme právě slyšeli, začíná slavnostně slovem *apparuit* – *zjevit se*, které se vrací znovu v jitřní mši. To je programové slovo, jímž chce církev ve stručnosti vyjádřit podstatu Vánoc. Dříve lidé hovořili a vytvářeli lidské obrazy Boha mnoha způsoby. Bůh sám mluvil k lidem rozličnými způsoby. (srov. Žid 1,1 – čtení při mši ve dne) Ale nyní se stalo něco více: On se zjevil. Ukázal se. Vystoupil z nepřístupného světla, ve kterém přebývá. On sám přišel mezi nás. To byla pro antickou církev veliká vánoční radost: Bůh se zjevil. Není už pouhou ideou, není už jen něčím, co lze vnímat skrze slova. Ukázal se. Ale my se nyní ptáme: Jak se zjevil? Je to opravdu On? Čtení v jitřní mši k tomu říká: *Zjevila se Boží dobrota... jeho láska k lidem.* (Tit 3,4) Pro lidi předkřesťanské doby, kteří se vzhledem k hrůzám a protikladům světa báli, že Bůh není jen zcela dobrý, ale mohl by být také krutý a tyranský, to bylo opravdové „zjevení“, velké světlo, které se ukázalo: Bůh je ryzí dobrota. Také dnes některé osoby, které už nedokážou poznávat Boha vírou, se ptají, zda poslední síla, která vytváří a udržuje svět, je opravdu dobrá, nebo zda zlo není rovněž původní moc jako dobro a krása, které ve světlých okamžicích potkáváme v našem kosmu. *Zjevila se Boží dobrota... a jeho láska k lidem:* toto je nová, potěšující jistota, která nám byla darována o Vánocích.

Ve všech třech mších vánoční liturgie se čte úryvek z knihy proroka Izaiáše, který vánoční zjevení popisuje ještě konkrétněji: *Dítě se nám narodilo, syn je nám dán, vládu má na svém ra-*

meni a je nazván jménem: podivuhodný rádce, mocný Bůh, věčný otec, kníže pokoje. Jeho vladařství vzroste a pokoji nebude konce. (Iz 9,5n) Nevíme, zda měl prorok těmito slovy na mysli nějaké dítě narozené v jeho historické době. Zdá se to však nemožné. Toto je jediný starozákonní text, ve kterém se říká o dítěti, lidské bytosti: jeho jméno bude mocný Bůh, věčný otec. Stojíme tu před vizí, která jde daleko za hranici historického okamžiku k něčemu, co je tajemné, situované do budoucnosti. Dítě při vši své slabosti je mocný Bůh. Dítě se vši svou nemohoucností a závislostí je věčný otec. *Pokoji nebude konce.* Prorok o něm nejdříve hovořil jako o *velkém světě* a na téma pokoje, který od něho pochází, řekl, že prut poháněče, každá bota obouvaná do válečné vřavy, každý plášť vyvalený v prolité krvi budou spáleny (srov. Iz 9,1.3–4).

Bůh se zjevil jako dítě. Právě tak se staví proti každému násilí a přináší poselství pokoje. V této době, ve které je svět ustavičně ohrožován na mnoha místech a mnoha způsoby, ve které jsou zde stále nové pruty poháněče, pláště potřísněné krví, voláme k Pánu: Ty, mocný Bože, ses zjevil jako dítě a ukázal ses nám jako ten, který nás miluje a skrze kterého zvítězí láska. A dals nám pochopit, že společně s tebou musíme být strůjci pokoje. Milujeme tvoje bytí dítětem, tvé nenásilí, ale trpíme pro skutečnost, že ve světě násilí trvá, a proto tě také prosíme: ukaž nám svou moc, ó Bože. V této naší době, v tomto našem světě dej, ať pruty poháněčů, ať pláště vyvalené v krvi a boty, které obuli vojáci, jsou spáleny, a tvůj pokoj ať tak zvítězí v našem světě.

Dokončení na str. 12

V závěru druhého čtení ti apoštol Pavel důrazně připomíná závažnou skutečnost: *Nevíte, že už nepatříte sami sobě?* Nebýt svým vlastním pánem, to nezničí v dnešní době právě lichotivě. Ale nelekej se. To, co má apoštol na mysli, není žádné nevolnictví, právě naopak: byl jsi za vysokou cenu vykoupen z ponižujícího otroctví. To, co z toho pro tebe vyplývá, je vyznamenání nejvyššího stupně: stal ses chrámem, ve kterém přebývá sám Bůh. Pros Ducha Svatého, aby ti dal lépe domyslet a ocenit skutečné a požehnané důsledky tohoto nesmírného Božího daru. Dobře ti přitom poslouží, když budeš živě sledovat dva analogické příběhy, jeden starozákonní a druhý z Nového zákona.

Samuel je mladý hoch, který s příkladnou ochotou slouží prorokovi Elimu. Právě toto postavení služebníka se stává pro mládence velkým vyznamenáním, protože ho přivádí do obzvláštní Hospodinovy blízkosti. Smí odpočívat přímo ve svatyni, kde stojí Boží archa. Bůh volá do své blízkosti ty, které se chystá oslovit. Chceš-li se vyhnout nebezpečí, že nezaslechneš Boží hlas, přebývej co nejvíce a co nejčastěji v Božím přítomku. Máš k tomu mnohem více příležitostí než Samuel. Není snad každý svatostánek nekonečně víc než byla Boží archa?

V tichu noci uslyší Samuel opakovaně Hospodinovo zavolání. Pokaždé jde bez otálení ke svému pánu. Eliho zkušenost a vnitřní osvícení pomohou chlapci správně rozpoznat, kdo je ten, který ho k sobě volá. Hoch, který uposlechl Boží zavolání, stává se ze služebníka Eliho služebníkem Nejvyššího. *Samuel pak rosl a Hospodin byl s ním.* Co může být lepšího než patřit Nejvyššímu! A jak to začíná? Ticho usebranosti, poslušná ochota a pohotovost srdce spolu s dobrým duchovním vedením jsou tou nejlepší cestou k důvěrnému setkání s Bohem. Máš-li takové vedení, nepřestávej za ně děkovat. Ne-li, pros neodkladně Ducha Svatého, aby tě k němu dovedl.

Třetí čtení tě opět přivede k Janovi, který hlásá na poušti křest pokání. Není zde už sám. Připojili se k němu ti, kteří cítí vlnutí Ducha, aby se nespokojili se svým vlastním obrácením, ale dali se do služeb díla spásy, které Křtitel zahájil. Ale pobyt v Janově družině má být pro ně pouze předstoupněm k vyššímu povolání.

Jejich duchovní vůdce vidí, jak kolem prochází Ježíš. Díky milosti svého stavu rozpoznává, kdo je ten, který k němu přichází. Naplňuje ho hluboká úcta a obdiv. Opravdové setkání s Pánem tě nemůže nenaplnit

Odpověď na Boží volání

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Pojďte a uvidíte!

vždy novým a hlubším úžasem: „*Hle, Beránek Boží!*“ Beránek, který bude obětován, protože vzal na svá bedra hříchy celého světa. Chápu Janovi učedníci skutečný smysl tohoto svědectví? Ať už ano či ne, Janova stručná výpověď je pro ně dostatečnou pobídkou, aby všichni svou pozornost soustředili na příchodícího. Ježíš je k sobě volá pouhou svou blízkostí, aniž by pronesl jediné slovo. Bez váhání opouštějí Jana a třeba s ostychem, přece jen vytrvale jdou za Neznámým. Co bude dále?

I tato jejich nesmělá ochota a lidský zájem stačí dobrotivému Pánu, aby jim sám vyšel vstříc: „*Co hledáte?*“ Co odpovíš na tuto otázku? Co doopravdy hledáš v Ježíšově blízkosti? Ukojení zvědavosti? Vnitřní uspokojení? Útěchu? Radu? Pomoc? Jistotu?

„*Mistře, kde bydlíš?*“ Tito bývalí Janovi učedníci by se už nejraději od nového Mistra neodloučili. Chtějí jít za ním až tam, kam má namířeno – „*Pojďte a uvidíte!*“ Kdyby jim Ježíš řekl přímo, že bydlí ve slávě svého Otce, bylo by to na ně zatím příliš. Pojďte za mnou a uvidíte. Bude to dlouhá cesta plná překvapení a zvrátů. Když vytrváte, i vy dojdete tam, kde bydlím. Je to pozvání, které platí i pro tebe. Tato Ježíšova vstřícnost, toto naléhavé, a přece nijak nevtíravé pozvání se zapsalo tak hluboko do srdce nejmladšího učedníka, že ani po více než sedmdesáti letech nezapomene, která to byla hodina, když ho Pán poprvé oslovil. Jeho čisté, upřímné hledající srdce, nezátížené předsudky ani vlastními představami, vytušilo pravou podstatu tohoto setkání: *Našli jsme Mesiáše.*

Takové uchvacující překvapení si učedníci nedokážou nechat jen pro sebe. Opravdová radost ze setkání s Pánem si žádá sdílení. Seznamovat druhé s Mesiášem je největší dobrodíní, jaké můžeš prokázat především těm, kteří ho hledají, a je to také nejlepší služba samotnému Mesiáši. Ondřejova aktivní horlivost tak zprostředkuje historické setkání: poprvé si pohledí do očí Ježíš Kristus a galilejský rybář, kterému zanedlouho svěří svou Církev.

Liturgická čtení

1. čtení – 1 Sam 3,3b–10.19

Samuel spal ve svatyni, kde byla Boží archa. Tu Hospodin zavolal: „*Samueli!*“ On odpověděl: „*Tady jsem.*“ Běžel k Elimu a řekl: „*Tady jsem, volal jsi mě.*“ On pravil: „*Nevolal jsem tě, vrať se a spi.*“ Šel tedy spát. Hospodin zavolal podruhé: „*Samueli!*“ Samuel vstal, šel k Elimu a řekl: „*Tady jsem, volal jsi mě.*“ On odpověděl: „*Nevolal jsem tě, synu můj; vrať se a spi.*“ Samuel totiž neznal Hospodina, protože se mu Hospodin ještě nezjevil ve slově. Hospodin zavolal opět Samuela, potřetí. Vstal tedy, šel k Elimu a řekl: „*Hle, tady jsem, volal jsi mě.*“ Tu Eli pochopil, že chlapce volal Hospodin. Eli proto řekl Samuelovi: „*Jdi spát. Bude-li pak volat, řekni: „Mluv, Hospodine, tvůj služebník poslouchá.“ Samuel tedy šel spát na své místo. Hospodin přišel, zastavil se a volal jako dříve: „Samueli, Samueli!“ A Samuel řekl: „Mluv, tvůj služebník poslouchá.“ Samuel rostl a Hospodin byl s ním a nedopustil, aby nějaké jeho slovo přišlo nazmar.*

2. čtení – 1 Kor 6,13c–15a.17–20

Tělo není pro smilnění; je pro Pána a Pán pro tělo. A Bůh, který vzkřísil Pána, vzkřísí svou mocí také nás. Nevíte, že vaše těla jsou údy Kristovými? Kdo se však oddá Pánu, je s ním jeden duch. Utíkejte před smilstvem! Každý jiný hřích, kterého se člověk dopustí, je mimo tělo. Kdo se však oddá smilnění, prohřešuje se proti vlastnímu tělu. Nebo nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který ve vás bydlí a kterého vám dal Bůh, a že proto už nepatříte sami sobě? Byli jste přece koupeni, a to za vysokou cenu. Oslavujte proto Boha svým tělem.

Dokončení na str. 12

Pán zná od věčnosti ty, které si vyvolil. Zná o Šimonovi mnohem více než jen jeho jméno a původ. Zná i to, co bude následovat až do chvíle, kdy jednou vydá o svém Mistru a Pánu svědectví krve. Od této chvíle začne obdivuhodná hra Šimonovy lidské svobody, vedené jeho ohnivou letorou, a odvěkého vyvolení podle Boží vůle.

Poděkuj Pánu za lekci, co znamená pro jeho učedníky, že už *nepatří sobě*, ale Beránkovi, který snímá hříchy světa. I tebe zná nejen tvým dosavadním jménem, ale má pro tebe svoje nové jméno, jak je *ve svitku knihy o tobě psáno*⁽¹⁾. Co mu odpovíš? *Mluv, Pane, tvůj služebník poslouchá. Rád splním tvou vůli, můj Bože!*⁽²⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ resp. žalm 40; ⁽²⁾ srov. tamt.

Dina Bélangerová (1)

Tento text je zpracován podle francouzské autobiografie, která vyšla již v roce 1934, pět let po smrti blahoslavené Diny.

Dina Bélangerová se narodila 30. dubna 1897 v 8.50 v Quebecu v Kanadě a tentýž den byla pokřtěna. Za sedmáct měsíců obdržela bratříčka, ale ten zemřel již za tři měsíce po narození. Zůstala tedy jediným dítětem. Vyrůstala v hluboce náboženské atmosféře. Již jako dvouletá se uměla modlit Zdravas, Maria. Jako čtyřletá vyslechla spolu s matkou v rámci novény k svatému Františku Xaverskému kázání o pekle, které v ní zanechalo hluboký dojem. Další noc měla strašný sen, který ji naplnil velkou hrůzou, ale který ve svém životopisu označila za velkou milost, protože v ní vyvolal vyslovený odpor k hříchu.

Již v dětství se u ní projevovaly rysy, které budou tvořit její charakteristický obraz: z jedné strany je ostýchavá, skromná, svědomitá a velmi jemnocitná, z druhé strany má silnou vůli, je bystrá a nadaná. Učí se ovládat vznětlivý temperament se sklonem k hněvu, ale projevuje také vzácný dar humoru a srdečné veselosti. V pěti letech přistupuje poprvé ke svatě zpovědi a ve stejné době přijímá škapulíř Panny Marie.

Velmi záhy se noří do lásky k Jezulátku a projevuje touhu po nebi. Když se jako sedmiletá účastní dětských exercicií, zahoří třetí den tak velkou láskou k Ježíškovi, že ho prosí, aby jí ještě ten den večer vzal do nebe. Ale jaké bylo ráno její zklamání, když se probudila a zjistila, že je stále ještě na zemi!

Jednoho dne se jí zeptala učitelka, zda zná svou křestní patronku. Když řekla, že ne, slíbila jí učitelka, že se podívá, kdo to byl. Ale hledá marně. Našla sice biblickou postavu tohoto jména, totiž dceru Jákoba a Ley (Gn 30,21), ale žádnou v církvi uctívanou světicí. Dina si tehdy

předsevzala, že se stane svatou, aby ti, kteří mají toto jméno, měli svou patronku.

V sedmi letech dne 2. května 1907 přistupuje k prvnímu svatému přijímání. S tímto svatým přijímáním přijala i milost touhy po Těle a Krvi Páně, která v dalším životě stále vzrůstala. Ve stejný den přijímá také svátost bířmování. Od té doby chodí každý týden ke svatě zpovědi.

Její svědomí je velmi jemné: především má velký odpor k posuzování druhých. Obdržela od Pána osvícení o Božím slovu: „Nesudte, a nebudete souzeni!“ (Lk 6,37) Rozhoduje se, že bude o druhých smýšlet vždy jen dobře. Poznává v tom velkou milost. Při pověsti o druhých myslí vždy více na sebe. Chyby druhých se snaží omlouvat, a když to není možné, pokouší se převést hovor na jiné téma. Přiznává, že při své bázlivé povaze vděčí za sílu k odporu proti posuzování jen Boží milosti. V pozdější době je jí vědomí, že druhé nikdy neposuzovala, velkou útechou, která jí odnímá všechny strach z Božího soudu. V červnu 1907 začíná Dina s pobožností devíti prvních pátků Božského Srdece. Poslední z těchto pátků jí přináší jistotu, že obdržela milost setrvání v dobrém až do konce.

Dina si zvyká zachovávat při modlitbě největší možnou usebranost. Sám Pán ve svatostánku ji učí vnitřní modlitbě. Noří se zcela do Boží přítomnosti a všechno v sobě umlčuje. Tento vnitřní styl je předpokladem k tomu, aby slyšela Pánův hlas: na svátek Zvěstování Panny Marie 25. března 1908 slyší poprvé ve svém nitru Ježíšův hlas plný laskavosti, při kterém překypuje blažeností.

Když byla Dina navštívena na několik měsíců velkou zkouškou, při které ji trápily skrupule,

Dina Bélangerová ve věku 7 let

pošle jí Pán svatého a osvětleného duchovního vůdce, Filemona Cloutiera. Ten ji vede od června 1907 po dobu třinácti let.

Obdržela povolení od svých dvanácti let přistupovat denně k svatému přijímání. Ve třinácti letech si volí své heslo – raději zemřít než se dopustit hříchu. V tomto věku vykoná zasvěcení úplné odevzdanosti Matce Boží podle učení svatého Ludvíka Grigniona z Montfortu. O čtrnáct let později napíše o tom ve své autobiografii: *Toto úplné odevzdání sebe samé a všeho, co mám, nebeské Královně mi dalo mnoho útechy. Teď teprve rozumím, jak mi moje dobrá Matka stonásobně odplatila toto odevzdání. Teprve v nebi poznám, jak požehnané to pro mne bylo, odevzdat se zcela jejímu vedení. Ráda bych jí zasvětila všechny duše, protože je to ona, kdo nás vede k Ježíši, musíme ji nechat, aby žila v našem životě, aby Kristus zaujal místo našeho nic, ona je nejjistější, nejkratší a nejdokonalejší cestou, aby nás pozvedla k Nekořečnému, aby nás sjednotila s nestvořenou láskou, až se zcela ztratíme a ponoříme do zdroje věčné blaženosti. Ó sladká Panno a Matko lidstva, odhal všem duším bez výjimky své vznešené tajemství; daruj jim světlo, aby to pochopily, a velkodušnost, aby to přijaly. Ve jménu všech duší obnovují své úplné sebeobětování a děkují ti.*

Když ji navštěvovalo pokušení ztrácet při každé maličkosti trpělivost, podařilo se jí po řadě bojů a porážek nakonec zvítězit. Pán ji naučil přijímat s radostí malé nezdarů a pokoření,

dokonce za ně děkovat. Dina si osvojuje vnější bdělost a chytrost, aby se nedopouštěla žádných vědomých hříchů. K tomu patří umrtvování smyslů a zvědavosti. Každý večer koná zpytování svědomí.

Na první pátek 6. října 1911 skládá Dina navždy slib panenství. Dina chovala velkou úctu k svatě Terezii z Avily: je podobně jako ona naplněna touhou po mučednictví. V patnácti letech čte autobiografii svatě Terzie od Ježíše. Napsala o tom:

Vytěžila jsem z těchto záznamů, které jsem četla stránku po stránce, nesmírný užitek pro svou duši. Andělská Růže naplnila moje jednání vůni planoucí lásky. Darovala mi hluboký vhled do blažené vědy sebeodevzdání.

Dina má velkou lásku k přírodě. Je velmi vnímavá pro krásu květin, svitu měsíce, ptačího zpěvu a mlčenlivé noci... Všechno ji pozvedá k nestvořené Kráse. Když jednoho večera prožila spolu se dvěma kamarádkami ze školy krásný západ slunce, upadla do vytržení a nevnímala nic z toho, co se mluvilo kolem ní.

Dina poznává také bolestnou zkoušku naprosté vyprahlosti v modlitbě. V takových dobách se vrhá Pánu k nohám a obětuje mu svou bídu a ubohost své duše.

Když v roce 1914 vypukla první světová válka, nabízí se Pánu jako oběť na odčinění všeho mravního zla, které hrozí světu.

Od osmi let se učí hře na klavír. V říjnu 1916 odchází do New Yorku studovat hudební vědy. Bydlí v internátě „Panny Marie Paní míru“ u sester Kongregace Ježíše a Marie, do které později vstoupí. Její studium je velmi úspěšné. Tím více pomýšlí na pokoru. Je proniknuta hlubokým vědomím své nicotnosti.

V březnu 1917 začíná doba vnitřních zkoušek, úzkostí a temnot, která trvá šest let. Přes krajní vnitřní vyprahlost zůstává věrná všem duchovním praktikám. Denně se účastní mše svaté, věnuje půl hodiny rozjímavé mod-

litbě a modlí se růženec. Denní nejméně desetiminutová duchovní četba patří především *Následování Krista*. Často opakuje střelnou modlitbu „Můj Ježíši, milosrdenství!“ O svém vnitřním osvětlení napsala:

Někdy jsem mohla vnímat v hloubi srdce Ježíšův hlas. Jeho světlo představilo mým očím sílu poznání a obrazů, které jsem neznala. V těch chvílích jsem se mnoho modlila. Dospěla jsem k přesvědčení, že poučení o poslušnosti, pokoře a odříkání mohou pocházet jen od mého božského Učitele. Přízeň, o kterou jsem prosila, směřovala k tomu, abych nikdy nepodlehla nástrahám ďábla, který je tak lstivý a vynalézavý, abych se nestala obětí klamných obrazů své fantazie. Obnovovala jsem Pánu horoucí žádosti, abych ho milovala čistou vnitřní láskou, abych svou důvěru opírala o jeho dobrotu, kterou jsem nemohla vidět, abych nepodlehla proti své vůli klamu. Pozorovala jsem, že Ježíš promlouval k mému srdci jen v absolutní tichosti. Když jsem neměla dokonalý mír, vedl mě k citům pokory, ke zkroušenosti nad mými chybami; pak jsem mohla porozumět jeho tajemné řeči. Jednoho dne, když jsem ho velmi vroucně prosila, aby mě nepouštěl, abych nebyla oklamána lstí ďábla, mi vysvětlil, jak mohu rozeznat jeho slovo, jaký je rozdíl mezi jeho božským hlasem a hlasem ďábla, který by chtěl hrát roli opičení a podvádění. Rozdíl spočívá v tom, že Vykupitele je možno vnímat jen v usebranosti, v pokoji a v mlčení. Jeho hlas je tak milý, že v duši musí všechno zmlknout; je to sladká melodie. Řeč Satana je hlučná, je to neklid, je to pobouření, vzrušení a příkrost.

Pán k ní nakonec hovoří o jejím poslání, které jí světil. Poznává, že na naplnění tohoto poslání mnoho záleží. „Chci si tebou posloužit, protože nejsi nic. Chci ukázat na tvé slabosti svou moc.“ Ale teprve později se doví, v čem spočívá její poslání.

(Pokračování)

Překlad -lš-

Jedna z mých oblíbených knížek vydaná ještě v roce 1965 je bestseller Ernesta K. Ganna *Osud je myslivec*, 333 již zežloutlých stránek. Je to zajímavá autobiografie člověka, který byl pilotem před 2. světovou válkou, během ní a krátce po ní.

Že tato kniha nezaujala pouze mne, je vidět z toho, že je možno ji najít celou polsky i na internetu ve formátu PDF (1,94 MB). Na CD disk je možno umístit 360 takových knížek a do přenosné paměti 8 GB, veliké jako jeden článek ukazováčku, dokonce 4000.

To je už slušná knihovna. Není to fascinující? Zvláště pro mne, který zakončil studium fyziky v roce 1960, v době, kdy se v Polsku vyráběly první tranzistory a dvě desetiletí všechno spočívalo hlavně na tzv. elektronkách.

Teď však chci obrátit pozornost k jiné fascinaci. Přečetl jsem si nedávno knížku Petera Blanka: *Všechno náhodou? Kolem Darwinovy teorie*. Dověděl jsme se v ní věci, ze kterých jde hlava kolem. Všichni již vědí, že v oplodněné vaječné lidské buňce se nachází úplná informace o vzniklém neopakovatelném člověku, jaký nikdy neexistoval a nikdy později se nenarodí. To je velmi přesné a zaručené vědecké tvrzení.

Ano, v oplodněné vaječné buňce je úplná informace, plán výstavby člověka. Tento plán je obsažen v kódu DNA ve dvojité spirále složené z milionů kódů, které na rozdíl od výpočetní techniky nejsou binární (složené z 0 a 1), nýbrž se skládají ze tří „pravidel“, chemických bílkových sloučenin. Nit DNA člověka má délku kolem 1,8 m. Nachází se v buňce, jejíž hmotnost obnáší 6×10^{-12} g (0,000000000006g). To je nepředstavitelně malé číslo.

Pro malou názornost, kdybychom tuto hmotnost násobili počtem všech aktuálně žijících lidí, tj. 7 miliardami, byla by to

Všechno pouhá náhoda?

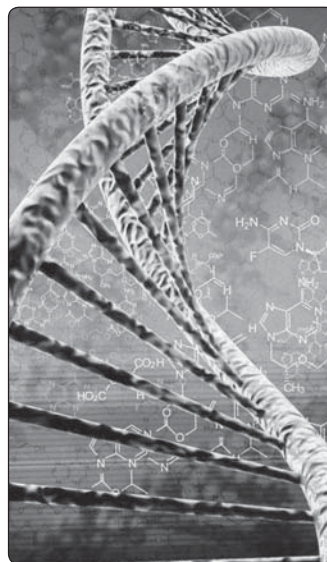
Dnes již každý ví, že v oplodněné vaječné buňce člověka se nachází úplná informace o vzniklém neopakovatelném člověku, jaký nikdy neexistoval a nikdy později se nenarodí. To je velmi přesné a zaručené vědecké tvrzení.

hmotnost 0,042 g neboli 42 miligramy. Když rozdělíme jednu tabletku vitamínu C na čtyři díly, pak máme před sebou 4 částičky po 50 miligramech. Úplná informace o reprodukci všech žijících obyvatel na zemi se vejde do hmotnosti jedné čtvrtiny tabletky.

Vědci odhadují, že v celých dějinách lidstva nás bylo a je kolem 160 miliard. Úplná informace pro všechny tyto jedince byla měla hmotnost menší než 1 gram.

Tyto informace samy o sobě by byly zcela neužitečné, kdyby k nim neexistoval „program“, který celou další činnost vývoje koordinuje a řídí. V buňce tedy musí být úplná „počítačově řízená továrna“. A toto všechno, hardware i software, je umístěno v oné oplodněné buňce: program, data i výkonné zařízení.

Samotná DNA není ještě život. Je to jen zápis informací, projekt na vybudování živého organismu. Svinutou podvojnou spirálu tvoří dvě spletené šroubovice, které musí být okopírovány, aby mohly vzniknout nové buňky. Mikrobiologové zjistili,

že již před tímto kopírováním, za které odpovídá výkonné zařízení buňky, musí být šroubovice rozvinuta a pak stará i nová opět svinuta do podvojných spirál a umístěna do jádra buněk. Nit DNA musí být uložena nepředstavitelně přesně, aby každé „slovo“ mohlo být bezchybně přečteno výkonným zařízením a reprodukováno.

Tato zařízení objevovali mikrobiologové již několik desetiletí. Dnes díky analogii s různými novými technologiemi jim lépe rozumíme a chápeme principy jejich činnosti. Např. mitochondrie je něco jako elektrárna, která dodává buňce potřebnou energii pro všechny procesy. Samotná buněčná blána je neobyčejně složitá struktura, dvojvrstvá membrána ze 300 různých bílkovin a lipidů, které vytvářejí množství čidel a průchodů. Ty rozpoznávají a propouštějí dovnitř potřebné substance a současně umožňují „vývoz odpadu“ a vytvářejí hráz pro škodlivé substance, jež jsou mikroorganismům nebezpečné.

Pro biologie 19. století představovala buňka bílkovinnou kapku obalenou blánou. Mohli si představovat, že něco takového vzniklo náhodným setkáním nejprostších bílkovinných směsí vlivem atmosférických výbojů z „prvotní polévky“. Pro mnohé z nich se staly takové mlhavé dohady základem světónázoru, který vylučuje Stvořitele.

Evoluční teorie není schopna vysvětlit vznik života. Aby se něco mohlo začít vyvíjet, musí nejdříve začít existovat. Ještě dávno předtím než byly známy výše popisované skutečnosti objevené současnými biology, ukazovali vědci s použitím matematiky, jak nepravděpodobný

je náhodný vznik života i v té primitivní představě 19. století. A ve světle toho, co víme dnes? Jaká je pravděpodobnost náhodného vzniku kódu DNA i té nejjednodušší buňky? A jaká je pravděpodobnost vzniku této vnitřní „počítačově řízené továrny“ s celou její ještě ne zcela poznanou složitostí?

Obě tyto skutečnosti by musely vzniknout současně a na stejném místě, protože hardware bez softwaru je k ničemu. Pravděpodobnost takového současného vzniku je už sama tak malá, že pro její vyjádření by bylo třeba více nul, než je atomů v celém kosmu.

Co na to říkají zastánci „vědeckého světového názoru“? V jednom článku týdeníku *Times* jsem našel pohrdlivou větu: „Kreacionisté začínají opět žonglovat s čísly.“ Ale počet pravděpodobnosti není žonglérství, ale vědecká metoda.

Autor uvedené knihy Peter Blank uvádí: „Tyto úvahy nemají za cíl dodávat něco jako vědecký důkaz existence Boha tak, aby víra už byla zbytečná. Existenci Boha Stvořitele není možno zdůvodnit vědecky. V Boha je možno VĚŘIT, jinak je nutno VĚŘIT, že neexistuje. Je však možno se zamýšlet nad tím, který světový názor je více racionální.“

Hledání pravdy v tajemstvích stvoření vede k Boží oslavě. Svátý Jan byl přesvědčen, že lidský rozum a uvažování slouží člověku k poznání Boha: *Víme, že Boží Syn přišel a dal nám rozum, abychom poznávali pravého Boha.* (1 Jan 5,20)

Vynikající francouzský vědec Louis Pasteur, vynálezce očkování a pasterizace, řekl: „Opravdová věda vede k víře. Od Boha vzdaluje jen nedostatek vědy.“ Stojí za připomínku, že tento vědec vyvrátil teorii samozrození mikroorganismů. Dokázal, že nemohou vzniknout samovolně z neživé hmoty.

Bůh se o těch, kteří nevěří v jeho existenci, vyjádřil takto:

Vskutku nicotní jsou od přírody všichni lidé, kterým nebylo dáno znát Boha. Ze všeho dobrého, co mají před očima, nedokázali poznat toho, který je, a z pohledu na dílo nerozpoznali Tvůrce. Ale oheň, vítr nebo rychlý mrak či hvězdný kruh, dravé vodstvo nebo nebeská světla považovali za světovládné bohy. Jestliže unesení jejich krásou je pokládali za bohy, tím spíše měli poznat, oč lepší je jejich Pán, neboť on, vši té krásy Prapůvodce, vše stvořil. Jestliže žasli nad jejich mocí a působením, měli z nich pochopit, oč mocnější je ten, kdo je uspořádal. Neboť z velikosti a krásy tvorů může být srovnáním poznán původce jejich bytí. Ale ovšem zaslouhují malou výtku: zřejmě bloudí při hledání Boha a ve snaze ho nalézt. Zabývají se totiž jeho dílem a zkoumají je, ale spoléhají na svůj zrak, neboť je krásné, co vidí. Nelze je však omluvit, neboť jestliže dokázali tolik poznat, že byli schopni probádat svět, jak to, že nenašli hned Pána těchto věcí? (Mdr 13,1-9)

Děkujeme Bohu za dobu, ve které žijeme. Neboť i když je taková, jaká je, plná světla i stínů, oč lépe než dřívějším pokolením nám dává pochopit, obdivovat a velebit krásu a moudrost Božího stvoření!

Pramen: *Peter Blank: Wszystko przypadkiem? Wokół darwinowskiej teorii ewolucji.*

*Podle Miłujcie się 5/2011
Překlad -lš-*

Ježíšova poselství P. Ottaviovi Michelinimu (24)

IGNOROVANÁ SKUTEČNOST

I. prosince 1976

Co se vyučuje v seminářích a v řeholních institutech? Vyučuje se ze všeho trochu, ale nerozlišuje se mezi posvátným a profánním; řeknu ti dokonce, že to, co by mělo mít absolutní přednost, ocitá se nezdědkou na posledním místě; to stačí, abychom pochopili, jak zlo, materialismus, odvedl odpovědné a vychovatele od cíle, jemuž by měly zasvěcené osoby věnovat svůj život, svou energii a všechno své úsilí.

Včera jsem ti řekl, že kněží jsou svou povahou oběti, protože dokonalou Obětí je božský Mistr, který chce činem nekonečné lásky a milosrdenství sdílet svou královskou moc se svými vyvolenými. Proto chce, aby ti, které si vybral, Mu byli podobní v lásce, tedy nejdříve v oběti a pak ve slávě.

Kněžství obsahuje takový vrchol moci, že se toho děsí samotné andělské mocnosti. Archanděl Gabriel, který stojí před Nejvyšším, se cítil nanejvýš počtěn, když byl vybrán za vyslance k nejsvětější Panně, aby jí oznámil od trojjediného Boha vznešené tajemství Vtělení.

Splnění tohoto úkolu bylo tím nejvyšším a nejtíživějším diplomatickým posláním v celém viditelném i neviditelném světě.

Nežijí nadpřirozeným způsobem, proto...

Ale když pomyslíme na královské moci, na důstojnost, které vtělené Slovo uděluje svým kněžím, sami andělé nad tím v obdivu žasnou a samotného Satana a jeho zlořečené oddily to dohání k zoufalé zuřivosti a šilenství; nemohou pochopit, jak lidé, kteří jsou o tolik nižší než oni, byli pozdvíženi k tak vysoké a vznešené důstojnosti.

To všechno je skutečnost, můj synu, ale nepochopená, nepřijátá, nepocitovaná, proto se démoni vysmívají lidské slepotě a hlouposti.

Jak došlo k tomuto žalostnému stavu?

Jak může klerik žít své povolání v tomto pohledu, jestliže ti, kteří stojí kolem něho jako strážci, ochránci, umělci vyslaní, aby dokonali dílo, které započal božský Rozsévač, nejsou schopni prožívat nadpřirozeným způsobem své povolání? Jak mohou vkládat to, čemu nevěří, co nepocitují a neprožívají?

Povolání je choulostivá rostlinka, ale jestliže kolem ní bují trnité keře, které ji dusí a hubí... Co jiného než trnité keře jsou dnes mnozí vychovatelé v seminářích. Povolání je křehká rostlina, která potřebuje přijímat světlo a teplo, ale světlo a teplo jí odnímají vychovatelé heretici, marxisté, materialisté!

Povolání musí dozrát v ústraní

Povolání nemůže uzrávat ve shonu moderního života, který je prosycen traumaty, hlukem, laxismem, anarchií, svévolí... Povolání potřebuje koncepci a vizi života zcela odlišného od moderního pohanského světa.

Povolání musí dozrát v ústraní, v oáze, která je obklopena pouští a nachází se na poušti!

Můj synu, kolik je to ztracených povolání a jaká je to odpovědnost těch, kteří byli jako první povoláni k apoštolátu; jak mohou vést krok za krokem povolání po cestách a pastvinách, které sami neznají?

V obrozené Církvi se věci musí změnit; potřebuji kněze, kteří jsou si vědomi své velikosti a své důstojnosti; chci pokorné kněze ochotné následovat Mne

na cestě Kříže a nikoliv po cestách tohoto světa.

Musí vědět, že svět je Zlý a nad Zlým je možno zvítězit jen pokorou Kříže: tak jsem nad ním zvítězil Já a jen tak mohou nad ním zvítězit moji kněží.

Obětuj se, aby milost vstoupila do mysli a srdcí tolika kněží, kteří jsou na cestě k věčné záhubě.

ABSURDNÍ ZVRÁCENOST

1. prosince 1976

V některých seminářích se výuka náboženství pokládá za druhořadou záležitost. Prvenství se přikládá profánním předmětům, psychologii a sociologii; to je zcela pomýlené.

Náboženskou výuku je třeba považovat za osu, za střed veškeré nauky sdělované aspirantům kněžství. Ježíši, božskému Mistru, Marii, Královně apoštolů, málo záleží na tom, aby Boží služebníci vynikali v profánní vědě, ale velice záleží na tom, aby Boží služebníci byli vzděláni ve vědě o Bohu, bez které neexistuje duchovní plodnost, aniž by samozřejmě zanedbávali to, co je potřebné ke kněžské formaci budoucího kněze.

V seminářích musí na prvním místě vyučovat bezúhonní představení, představení, kteří nepripouštějí žádný kompromis ani se sebou, ani se světem.

Semináře potřebují učitele svaté v pravém slova smyslu: přeče žádná škola svatosti není možná bez přítomnosti svatých učitelů.

Ne nadarmo jsem hovořil o převrácené situaci. Nejednou jsou představení a vychovatelé heretici a hereze kvete a prospere v pýše a pýcha je žádostivost ducha, která dříve nebo později vyústí do žádostivosti těla.

Přirozené dary jsou k ničemu, jestliže...

O Mně bylo správně napsáno: „Počal konat a učit.“ Tak je to třeba říct o všech vychovatelích.

Starost pastýřů se musí zaměřit na to, aby zajistili semina-

řní důsledkem současného stavu, ale má své kořeny již v době před dvaceti, třiceti lety. Zda Pán najde pro svou vinici ještě za dalších 25 let horlivé a svaté dělníky a dělnice, to záleží do značné míry také na horlivosti a svatosti dnešních matek. Církev a Pán naléhavě potřebují a hledají matky, které mají srdce plné Boha, dělají všechno s Bohem a pro Boha, jsou ochotné zasvětit mu své dítě, které od něho přijaly, a prosit, aby se nestaly nikdy překážkou Boží vůle.

Vše tedy začíná velkou radostí a vděčností za zázračný dar života. Každou matku zve Bůh k sobě, aby se stala jeho vyvolenou spolupracovnicí. Již v celé době těhotenství je v Božích službách: Bůh si ji „půjčuje“ jako zahradu, aby v ní dal rozkvést svému tvorovi, povolnému být pak navěky jeho milovaným dítětem. Všichni lidé budou v nebi nesmírně děkovat za svou matku a budou jí celou věčnost blahorečit za svůj život. Pán každé matce nabízí příležitost, aby spojovala své přirozené city a náklonnosti s jeho nadpřirozenými dary a milostmi. Jejím posláním je s pomocí Boží milosti rozvíjet přirozené lidství k vyšší, Boží podobě. Je to nesmírná důstojnost a vznešenost, která má matku naplňovat radostí schopnou každé

řní důsledkem současného stavu, ale má své kořeny již v době před dvaceti, třiceti lety. Zda Pán najde pro svou vinici ještě za dalších 25 let horlivé a svaté dělníky a dělnice, to záleží do značné míry také na horlivosti a svatosti dnešních matek. Církev a Pán naléhavě potřebují a hledají matky, které mají srdce plné Boha, dělají všechno s Bohem a pro Boha, jsou ochotné zasvětit mu své dítě, které od něho přijaly, a prosit, aby se nestaly nikdy překážkou Boží vůle.

řní důsledkem současného stavu, ale má své kořeny již v době před dvaceti, třiceti lety. Zda Pán najde pro svou vinici ještě za dalších 25 let horlivé a svaté dělníky a dělnice, to záleží do značné míry také na horlivosti a svatosti dnešních matek. Církev a Pán naléhavě potřebují a hledají matky, které mají srdce plné Boha, dělají všechno s Bohem a pro Boha, jsou ochotné zasvětit mu své dítě, které od něho přijaly, a prosit, aby se nestaly nikdy překážkou Boží vůle.

řní důsledkem současného stavu, ale má své kořeny již v době před dvaceti, třiceti lety. Zda Pán najde pro svou vinici ještě za dalších 25 let horlivé a svaté dělníky a dělnice, to záleží do značné míry také na horlivosti a svatosti dnešních matek. Církev a Pán naléhavě potřebují a hledají matky, které mají srdce plné Boha, dělají všechno s Bohem a pro Boha, jsou ochotné zasvětit mu své dítě, které od něho přijaly, a prosit, aby se nestaly nikdy překážkou Boží vůle.

oběti. To je ona radost, která naplňovala srdce Matky Boží od chvíle, kdy spatřila své Jezulátko, i ve chvíli, kdy je v chrámě bezvýhradně obětovala Otci. Maria je nejpovolanější asistentkou všech matek. Každý muž by měl s úctou obdivovat vznešený úkol své ženy a pokládat za svou radost a čest, že jí v něm může být nápomocen. Radost ze spojení s Bohem a z toho, že jsme Boží děti, musí daleko překračovat všechny ostatní radosti. Je to ta nejpodstatnější radost, která nás může provázet až do nebe, kde se teprve dokonale naplní. Kdyby lidé věděli, co ztrácejí, kdykoliv zapominají na Boha, hořce by oplakávali každý okamžik prožitý bez Něho. „Radost z Pána je naše síla“, protože nás vyzbrojuje nezlomnou důvěrou i pro ty nejtěžší chvíle. V intimním a skrytém prostředí rodiny se o budoucnosti Božího království na zemi rozhoduje více než na všech velkých masových shromážděních. Prosme za naše matky, aby si jejich srdce osvojila modlitbu: „Můj Pane, děkuji ti za toto mé dítě, tobě je obětují, ať je zcela tvé: veď mě krok za krokem, učiň mě zcela poslušnou a poddajnou svému vedení a pomáhej mi, abych ti je vychovala podle tvého obrazu a podle tvé vůle!“ -/š-

řní důsledkem současného stavu, ale má své kořeny již v době před dvaceti, třiceti lety. Zda Pán najde pro svou vinici ještě za dalších 25 let horlivé a svaté dělníky a dělnice, to záleží do značné míry také na horlivosti a svatosti dnešních matek. Církev a Pán naléhavě potřebují a hledají matky, které mají srdce plné Boha, dělají všechno s Bohem a pro Boha, jsou ochotné zasvětit mu své dítě, které od něho přijaly, a prosit, aby se nestaly nikdy překážkou Boží vůle.

řní důsledkem současného stavu, ale má své kořeny již v době před dvaceti, třiceti lety. Zda Pán najde pro svou vinici ještě za dalších 25 let horlivé a svaté dělníky a dělnice, to záleží do značné míry také na horlivosti a svatosti dnešních matek. Církev a Pán naléhavě potřebují a hledají matky, které mají srdce plné Boha, dělají všechno s Bohem a pro Boha, jsou ochotné zasvětit mu své dítě, které od něho přijaly, a prosit, aby se nestaly nikdy překážkou Boží vůle.

řní důsledkem současného stavu, ale má své kořeny již v době před dvaceti, třiceti lety. Zda Pán najde pro svou vinici ještě za dalších 25 let horlivé a svaté dělníky a dělnice, to záleží do značné míry také na horlivosti a svatosti dnešních matek. Církev a Pán naléhavě potřebují a hledají matky, které mají srdce plné Boha, dělají všechno s Bohem a pro Boha, jsou ochotné zasvětit mu své dítě, které od něho přijaly, a prosit, aby se nestaly nikdy překážkou Boží vůle.

oběti na odpuštění hříchů světa a duší, které toužíme spasit, jinak jsme mystifikátory a zrádci poslání, které jsme přijali, a mocí, které nám byly svěřeny.

Krise kněžské identity... neodpuštělná mezera

Je nezbytné, aby vyvolení byli proniknuti a prostoupeni božským životem milostí, aby byli prostoupeni vědomím kněžské velikosti, důstojnosti a moci.

Dnes kněží pro neodpuštělné mezery a nedostatky ve formaci nejsou tím, čím mají být, nevědí, jakou sílu mohou vynaložit pro dobro duší trápených a týraných zlobou ďáblů.

Je nutné, aby povolání byli hluboce přesvědčeni o svém kněžském charakteru, který z nich činí otce, učitele, vůdce velkého vojska Krista Vykupitele.

Je nutné, aby kněží byli proniknuti a prostoupeni hlubokou, neotřesitelnou vírou postavenou na skále, na skutečné přítomnosti Krista v jeho neproniknutelném tajemství eucharistické přítomnosti mezi námi.

Běda těm vyvoleným, kteří se nechají zamořit, otrávit racionalismem a pozitivismem; jejich víra by pak nemohla být čistá a zářící. Zamořená víra oslabuje naději a lásku, je to smrt božského života v nakažené duši, je to strašná krize, která přepadla Církev, která způsobila ztrátu tisíců kněží, řeholníků a řeholnic; je to největší tragédie, která morálně zranila dnešní Církev.

Pro Boha je nemožná jen jedna věc, a to je zlo, může učinit všechno, ale nemůže chtít zlo. Reálná, osobní a fyzická přítomnost Ježíše v tajemství Eucharistie je naprosto nesporná skutečnost, je to tajemství nekonečné pokory, nekonečné lásky a nekonečné moci a moudrosti Boží; jestliže kněz nevěří v tuto osobní přítomnost Krista v jeho Církvě, nemůže být nikdy spoluykupitelem.

Žehnám ti, můj synu, a miluj Mne.

(Pokračování)

Příčiny ateismu

Ateisté, agnostici různého druhu se domáhají důkazů Boží existence. Pokud jim věřící lidé chtějí pomoci, musí se za ně především modlit, zahrnovat je pečlivou láskou a dávat jim každodenně příklad živé víry.

Nemohou se vymlouvat

Celé stvořené jsoucno mluví o existenci neviditelného Boha. Harmonie, soulad a účelnost celého stvoření je výmluvnou knihou, která hovoří o existenci Stvořitele.

„Copak lidský rozum, který s tak velkým úsilím směřuje k popisu výstavby a principu činnosti částice hmoty, nepřiklání se také k tomu, aby hledal jejich počátek v nejvyšším Rozumu, který dal všemu vznik? Před tváří takové vznešenosti, kterou je možno nazvat malým světem atomu a nesmírně velkým světem kosmu, pociťuje lidský rozum plně, že to všechno překračuje jeho tvůrčí možnosti, a dokonce jeho obrazotvornost a chápe, že tak velkolepé a velké dílo vyžaduje Stvořitele, jehož moudrost překračuje všechny meze a jehož moudrost nemá hranic.“ (Katecheze 10. února 1985)

Existuje celá řada racionálních důvodů uznání nezbytnosti a existence Stvořitele. *Neboť co se může o Bohu poznat, je pro ně jasné, protože jim to sám Bůh zjevil. Co je totiž u něho neviditelné – jeho věčná moc a jeho bytí – to je možné už od počátku světa poznat světlem rozumu z toho, co stvořil. Proto je nelze omluvit.* (Řím 1,19–20) Ukazuje se, že nechýbí rozumových důvodů, ale připoutanost k hříchu vede k odmítání víry. Svatý Pavel tvrdí, že není možno zbavit viny ty, kteří nevěří v Boha, kteří svou nespravedlností překážejí pravdě (Řím 1,18). Vědomé a dobrovolné setrvávání v hříchu působí, že lidská vůle i lidský rozum se uzavírají přijetí pravdy o existenci Boha Stvořitele.

Existují ještě jiné příčiny ateismu. Jsou ateisté, kteří odmítají ta-

kového boha, jaký ve skutečnosti neexistuje, jakého si sami vymysleli. Je správné, že popírají existenci takového fantastického boha, ale to je nezbavuje povinnosti hledat pravdu. Zkušenosti ateismu spojené s vytrvalým hledáním pravdy vedou vždy k hluboké víře v pravdivého, žijícího Boha. V mnoha případech se ateismus rodí z nedostatku poznání, které zjevil sám Ježíš Kristus na téma existence nezaviněného utrpení

Vědomá a dobrovolná volba hříchu, setrvávání v něm lidem zaclání a zatemňuje jejich schopnost rozeznat pravého Boha a vzdát mu chválu.

ve světě. Ve svém učení nám katolická církev ukazuje, že nejsou bez viny viny ti, kdo se proti hlasu svého svědomí vědomě snaží nepřipustit Boha do svého srdce a vyhýbat se náboženským otázkám; určitá odpovědnost za to padá i na věřící. „Proto mohou mít nemalý podíl na ateismu věřící tím, že zanedbávají náboženskou výchovu, zkreseně podávají nauku a mají nedostatky ve svém náboženském, mravním a sociálním životě; o nich platí, že pravou tvář Boha spíše zastírají, než ukazují.“ (GS 19)

Světlo rozumu vlité od Boha

V každém člověku existuje vrozený morální smysl, který mu říká, co je dobré a co je zlé. Tento univerzální mravní smysl ukazuje na existenci stálého závazného vzoru pro všechny lidi, který vypovídá o existenci nejvyšší Autority neboli o Bohu. Ve všech kulturách existuje základní soubor mravních norem, které říkají, že zlem je vražda, krádež, podvod, zrada a zbabělost. Největší zločinci, zloději a prostopášníci vědí, že postupují nesprávně, proto-

že by sami nechtěli, aby je někdo zabil, okradl nebo zradil. Sami si počínají nespravedlivě, ale chtějí, aby se s nimi zacházelo spravedlivě. Lidské činy jsou oceňovány nebo odsuzovány jako zlé na základě univerzální mravní pravdy, která je označena za přirozený zákon. **Svatý Tomáš Akvinský zdůrazňuje, že přirozené právo „není ničím jiným než světlem rozumu, vlitým nám od Boha. Díky jemu víme, co máme konat a čeho se máme varovat. Toto světlo, neboli zákon nám Bůh daroval při aktu stvoření.“**

Když Bůh tvoří člověka ke svému obrazu a podobnosti (Gn 1,27), působí, že *obsah zákona je vepsán v jejich srdcích* (Řím 2,15). Přirozené právo je sku-

tečností, kterou je možno empiricky ověřit. Existence tohoto zákona ukazuje na neviditelnou přítomnost nejvyššího Zákondárce neboli Boha, který se řídí nezištnou láskou a ukazuje člověku cestu dozrávání k plnosti štěstí a dokonalosti. Jan Pavel II. připomíná, že **člověk byl svěřen své vlastní péči a odpovědnosti a Bůh mu ponechal možnost vlastního rozhodování** (Sir 15,14) **aby hledal svého Stvořitele a dobrovolně dospěl k dokonalosti.** To znamená, že má vlastním úsilím budovat v sobě dokonalost podobně, jak pořádá svět podle vlastního rozumu a vůle, a to tak, že **koná skutky morálně dobré a posiluje v sobě podobu s Bohem** (Veritatis splendor 39). Jan Pavel II. zdůrazňuje, že tím, jak se podřizují společnému zákonu, vytvářejí naše činy pravdivé společenství osob a s pomocí Boží milosti šíří lásku, která je *poutem dokonalosti* (Kol 3,14). **Když naopak představují znevažování zákona, i kdyby to bylo z nevědomosti, narušují společenství osob a všechny poškozují.** (VS 51)

Přirozený zákon neboli všeobecné mravní normy jsou ob-

saženy v Desateru, které obdržel Mojžíš od Boha na hoře Sinaj. Tímto zákonem sám Bůh ukazuje člověku, co je dobré a co je zlé, vyznačuje mu cestu ke štěstí věčného života, cestu do nebe.

Ve svém směřování k Bohu, který je „jediný Dobrý“, má člověk povinnost dobrovolně konat dobro a varovat se zlého. Svatý Pavel vysvětluje, že *lidé, ačkoli Boha poznali, přece ho jako Boha nectili a neprojevovali mu vděčnost. Jejich uvažování nevedlo k ničemu a jejich nemoudrá mysl se zatemnila. Mysleli si, že jsou mudrci, a zatím se stali bláznivými.* (Řím 1,21–22)

Vědomá a dobrovolná volba hříchu, setrvávání v něm lidem zaclání a zatemňuje jejich schopnost rozeznat pravého Boha a vzdát mu chválu. Stvořitel respektuje svobodu lidí, proto je *nechal klesnout do hanebných vášní, jak toužilo jejich srdce, takže si sami hanobili své vlastní tělo* (srov. Řím 1,24). **Z Božího pohledu se ateismus nerodí v intelektuální rovině, ale ve vůli a v srdci člověka.** Kvůli své nepravosti nakládají lidé pravdě pouta. Jestliže má někdo zalíbení v hříchu, uvázne v něm a nechce se ho zbavit, znevažuje Boží příkázání a nakonec popře samotného Boha. Ateismus je tedy výsledkem tvrdošíjného vykročení vlastní životní cestou v rozporu s mravním zákonem, který Bůh vepsal do lidského srdce.

Proto je povinností opravdových křesťanů, aby se modlili za ateisty a obklopovali je láskou a příkladem ctnostného života. Pán Ježíš prosil sestru Faustynu, abychom se modlili za obrácení hříšníků korunku k Božimu milosrdenství: **Vyzývej duše, aby se modlily korunku, kterou jsem ti předal. Zalíbilo se mi vyhovět ve všem, o co budou prosit v korunce.** Kněží mají nabízet umírajícím korunku jako záchranný pás, a to i těm nejzatvrzelejším hříšníkům.

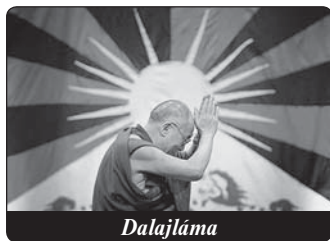
*Mihujcie się 4/2011
(Zkráceno)
Překlad -lš-*

Kdo sledoval v minulých letech dalajlámovy spisy, mohl konstatovat rostoucí relativizaci náboženství a silící zdůrazňování etiky a tolerance, která zachází až k úplnému příklonu k sekularismu. Ve své poslední knize „Návrat k lidskosti“ se tento jeho projekt jeví jako naplněný. Nedá se už vůbec poznat, že by zde promlouval „náboženský vůdce“, spíše zde promlouvá opožděný potomek humanismu.

A není to pro něho nějak daleká cesta k sekulární etice, když vezmeme v úvahu, že dalajláma vlastně vyrostl v bezbožeckém prostředí. Buddhismus je systém, který chce překonat všechny závislosti, a to i závislosti na bozích. Meditace slouží jako duchovní cvičení k dosažení „nezávislosti“ na všem podstatném, a tím je i nauka o bytí jak východního, tak západního ražení.

Sekularizace (= potlačení vlivu náboženství, čili odnáboženštění, proces, ve kterém náboženské instituce ztrácejí svůj společenský význam) v postoji buddhisty není tedy nic překvapujícího, spíše je důsledností tohoto smýšlení, protože buddhista nezná a neuznává ani Boha, ani nadpřirozený řád, který by byl srovnatelný s křesťanským. Etika bez náboženství znamená tedy umocněné učení dalajlámy: „Pro otázku na problém zanedbávání našich vnitřních hodnot dnes neexistuje žádná

Dalajláma

odpověď zpracovaná na základě nějakého náboženství, a proto náboženství není už jako základ přiměřené. To, co dnes potřebujeme, je etická základna, která se neopírá o systém víry, a je tedy přijatelná jak pro lidi s náboženstvím, tak bez náboženství:

Dalajláma se sekularizuje

Tibetský náboženský vůdce pokládá náboženství za zbytečné

sekulární etika.“ Dalajláma sám dodává, že něco takového může zaznít od muže v mnišské kutně zcela ojedinele, ale nevidí v tom žádný rozpor. Jedná se totiž o „blaho a prospěch všech chápaných bytostí“.

K čemu je tedy ještě mnišská kutna, když jde o blaho a prospěch? Hlubší pohled do psychologie má ukázat, že bližská láska je příjemnější než nenávist. Ale ani to nelze zevšeobecnit, protože máme lidi, kteří jsou plní nenávisti. A jak daleko může vést pouhý apel na jednotlivce, aby ctili vnitřní hodnoty? Podle jakých měřítek se to má uskutečnit? Vedle tolerance a respektování bližních staví dalajláma na nejnovějších oborech, jako je evoluční biologie a neurobiologie. Dalajláma nemá nic proti modlitbě, ale je toho názoru, že její účinek je možno jen těžko rozpoznat. „Když se jedná o skutečné výsledky, neobstojí modlitba ve srovnání s výdobytky moderní vědy.“ Útěcha pro nemocného je větší, když ví, že nemocnice má nejnovější techniku, než když ví, že se za něho někdo modlí. Zdá se, že náboženský vůdce vůbec nezná sílu modlitby. Místo toho se dalajláma domnívá, že existuje vztah mezi rostoucím významem neurologické vědy a vědomým rozvojem hodnot, jako je soucit, milující dobrota, pozornost a vnitřní klid. Tento sporný vztah je podle něho zcela „zbaven náboženského základu a vůbec náboženství. A to velice vítám.“ Na co však vůbec nedává odpověď, je otázka, odkud tyto hodnoty vlastně pocházejí. Poukazuje jako na pramen jen na indické pojetí sekularismu. Tato země má sekulární ústavu, a aniž by odmítala náboženství, prezentuje je jinak než Evropa, kde osvětenství a Francouzská revoluce

náboženství radikálně odmítly. Proto je to jen výsledek dějin Evropy, že se zde náboženství a sekularismus chápou jako nelslučitelné protiklady. „Když tedy v Evropě nebo kdekoli jinde odpovídá negativní postoj k ná-

Dalajláma v Jižní Kalifornii (květen 2011)

boženství úsilí o spravedlnost, je třeba to respektovat.“ Dalajláma je současně relativista, který by chtěl akceptovat všechno, pokud je to slučitelné s tzv. vnitřními hodnotami, ať pocházejí odkudkoliv.

Sekulární etika nemá proto odporovat náboženství, ale může tomu zabránit, když se sama teoreticky zdůvodňuje? Sebeurčující sekulární etika vylučuje přinejmenším etiku, která svůj základ jednání spatřuje v náboženství. Nikdo není sluhou dvou pánů, i sekulárního, i transcendentního. Tento problém dalajláma nevidí, protože sekulární etiku nijak nezdůvodňuje, nýbrž se domnívá, že patří nějak ke zdravému lidskému rozumu a k základní potřebě soucitu. Na této úrovni se mu zdá, že všechno spolu souhlasí.

Ale že to nesouhlasí, je už dávno dokázáno. Kanadský filosof Charles Taylor poukázal např. na to, že sekulární etika a právo prosazují ateismus. Je to snadné, hovořit jako dalajláma o nenásilí a toleranci, když ne-definuje, co k těmto hodnotám zavazuje. Označit sebe za „syna

Indie“ a poukazovat na indickou kulturu – ponechme stranou, jaké nespravedlnosti panují v hinduistickém právním systému – zde nepomůže: „Zastávám se velmi rád indického pojetí sekularismu, protože je velmi užitečný pro všechny lidi.“ Ale jaký je to užitek ve srovnání se zjevením pravého Boha?

Dalajláma se výslovně staví proti těm věřícím, pro které je základem etiky náboženství. Bez Boha jako garanta mohou existovat maximálně relativní pravdy, které pro jednoho platí, pro druhého ne. Schází zde jakýkoliv základ pro rozlišování dobra a zla. K tomu náboženský předák Tibeťanů pouze poznamenává, že to respektuje, ale nesdílí. Etika prý se může nacvičit jako „prostě přirozená a rozumná reakce na naše prapůvodní lidství“. Ale již antická stoická filosofie nenacházela etiku v pouhém lidství, nýbrž znala „lex aeterna“, věčný světový zákon, ze kterého čerpá lidský rozum. Přirozený zákon nevezšel z pouhého sekularismu. Dalajláma se zde zaplétá do stále stejného problému: „Podle mého přesvědčení se lidé obejdou bez náboženství, ale nikoliv bez hodnot.“ Ale nebylo to právě křesťanství, které přineslo kulturu vnitřních hodnot, počínaje Augustinem? Dalajláma však vidí kořeny sekulární etiky v mentální vyrovnanosti a spiritualitě lásky, dobroty a náklonnosti. A tak ani „proces proměnění“ v meditaci není pro něho něco tajemného, nýbrž je to stejné cvičení, jako když se učíme dovednosti plavat nebo jezdit na kole. Je to vždy pouze technika, která nás má uvést do „školení srdce“.

Co dalajlámovi zcela chybí, je vztah ke Zjevení, k transcendentní pravdě, kterou nelze poznat jen studiem technik lidskosti: „Smyslem našich cvičení je stát se soucitnými lidmi.“ To samo o sobě je ovšem velmi málo.

Die Tagespost 8. prosince 2011
Překlad -lš-

V míře, v jaké se stav Církev a světa stává stále více katastrofálním, roste také naděje na náhlý a nepředvídaný zvrat.

Tato naděje se žíví na jedné straně pohledem na strašnou situaci, v jaké se nachází Církev. Na druhé straně vychází z jistoty, že Bůh nenechá Církev na holičkách, i když jsou jeho cesty nevyzpytatelné.

Odkud však může přijít obrát?

Jistě od velkých světců, kteří Církev v průběhu dramatických dějin vždy znovu zachránili. Zvláštním způsobem to platí o svatém Františkovi z Assisi.

Slova papeže Pia XI. (1922–1939)

„Naši předchůdci se nebáli říci často a otevřeně, že Františka vyslala Boží Prozřetelnost k zachráně lidu a k ochraně světa.

František je muž, který byl vyslán od Boha nejen, aby přetvořil svou pohnutou dobu, jako spíše k obnově křesťanské společnosti všech staletí.“ (Rite expiatis 30. 4. 1926, encyklika k 700. výročí smrti sv. Františka)

Proč by měla záchrana přijít právě od svatého Františka?

Jsou pro to tyto důvody:

Protože František byl vynikající přítel Božského Srdce. Má proto obzvláště velký vliv a velkou moc pohnout Božské Srdce Ježíšovo, aby se zvláštním způsobem smilovalo nad Církví.

Protože František na základě svého svého dokonalého spojení s Kristem má dar vlité moudrosti, takže nám bez velkého přemýšlení může sdělit vše, co je potřebné k obnovení Církev.

Skrze vlitou moudrost je František schopen:

I. Otevřít mysterium oltáře, pramen síly a svaté radosti, kterou člověk potřebuje, aby zvítězil nad všemi pokušeními.

II. Skrze svou vlitou moudrost je František schopen naučit nás **ctností duchovního boje**. To znamená výslovně: František učil své věrné již při gene-

rální kapitule 122 ctnostem duchovního boje.

III. Skrze dar vlité moudrosti je František jako žádný jiný světec ve šťastném stavu přestavět také řád na společnost duchovního boje pro záchranu světa.

Tím jsem naznačil osnovu svých úvah.

I. František nám odhalí na základě vrozené moudrosti čerpané přímo z Ježíšova Srdce mysterium oltáře

1. Ó, hleďte!

Denně se poníží Král nebes i země jako tehdy, když sestoupil z královského trůnu do lůna Panny!

Denně sestupuje z Otcova lůna dolů na oltář.

Denně se nám představuje v podstatě chleba.

Jak obdivuhodná velikost!

Jak úžasná blahosklonnost!
Jak vznešená pokora!

Jak pokorná vznešenost! Pán vesmíru, Bůh a Boží Syn se tak snižuje, že se pro naši spásu skrývá v nepatrné podstatě chleba.

2. Co se má stát pravou odpovědí na tak velkou lásku?

a) Celé lidstvo, užasni!

Zachvěj se, celá země!

A nebe ať jásá, když je na oltáři v rukou kněze Syn živého Boha!

b) Všichni musí padnout na kolena, aby prokázali Pánu, živému a pravému Bohu, chválu, slávu a čest!

c) Celá země ať se ti klaní a také my se ti klaníme, Pane Ježíši Kriste, zde a na všech oltářích celého světa a oslavujeme tě, ne-

boť skrze svůj svatý Kříž jsi vykoupil svět.

d) Ten, který trůní po pravici Otce, **je zde**.

Proto prosím všechny své bratry se vši láskou, jaké jsem schopen, aby prokázali všechnu úctu a všechnu čest nejsvětějšímu Tělu a nejsvětější Krví našeho Pána Ježíše Krista!

e) Když svatá Panna je tak uctívána za to, že nosila ve svém lůně Ježíše Krista, a když se svatý Jan Křtitel neodvážil dotknout svaté Kristovy Hlavy, jak dokonale a svatý musí být **ten**, kdo tohoto Pána přijímá do svých úst a do svého srdce!

3. Nenechávejte si nic ze sebe, ze svého já pro sebe

Nenechávejte si nic pro sebe, aby si od vás mohl vzít všechno ten, který se vám celý daruje.

Chci, abyste nejsvětějšímu Tělu a nejsvětější Krví našeho Pána prokazovali **všechnu čest!**

A chci, aby tato svatá tajemství byla všude uctívána a přechovávána na nejvzácnějších místech a v nejvzácnějších nádobách.

Tento duchovní boj musí být veden s největším nasazením především tam, kde je náš Pán nejvíce zneuctíván a kde se nikdo neodvážuje se za něho zasadit.

II. Skrze svou vlitou moudrost je František schopen naučit nás ctností duchovního boje

Jakým způsobem bojovali Makabejští?

a) První šik napadl nepřítele.

b) Druhý měl za úkol zadržet protiútok.

c) Třetí vybojoval vítězství.

František z Assisi zachrání svět

František použil tuto taktiku na poli duchovního boje.

a) Moudrost a prostotu postavil do prvního řádu.

Moudrost **vidí**, co Bůh chce.

Čistá prostota vykoná to, co je jeho vůle.

b) Chudoba a pokora bojují v druhém řádu.

Chudobné smýšlení přináší oběti.

Pokora vydrží duchovní boj.

c) Láska a poslušnost přivedou duchovní boj k vítězství.

III. František se naučil od Božského Srdce Ježíšova, sídla veškeré moudrosti, co potřebuje výstavba jeho slavného řádu.

Tomáš Celano: „I když svatý František nebyl vzdělán v žádné vědě, naučil se od Boha nejvyšší moudrosti. Osvícen paprsky věčného světla pronikal jeho čistý a neposkvrněný duch do nejskrytějších tajemství.

K tomu, co obsahují školské vědy, našel cestu svým milujícím srdcem.“ (332)

Není proto divu, že především ve věci výstavby svého řádu byl Bohem nejlépe osvícen a poučen.

Proč existuje nejen možnost, ale největší vyhlídka, že k zachráně Církev a světa přispěje významně přimluva svatého Františka?

Pro jeho mimořádnou lásku k Bohu, o které píše Celano.

„František se nikdy nespokojil se zachováváním všeobecných příkázání. Protože byl přeplněn láskou k Bohu, nastupoval a navrhoval cestu k nejvyšší dokonalosti, usiloval o vrcholy svatosti a dovedl všechny dokonalosti k naplnění.“ (Celano 164 a 199)

Co může Ježíš odříci tomu, který svatými ranami odzrcadl toho, který je roven Otci a Duchu Svatému? Svatý Františku, rozmnož svou přimluvou počet svých následovníků v lásce ke Kristu!

Dienst am Glauben 4/2011

Překlad -lš-

BIBLE PŘES HRANICE

Teplovzdušné balony dopravují Bible pro severokorejské křesťany. Je to akce ekumenické organizace „International Christian Concern“. Balony mají nad územím Koreje explodovat v různé době. V Severní Koreji žije asi 40 000 katolíků. Vlastnit Bibli je zde zločin, za který hrozí zatčení a koncentrační tábory.

(Fides)

Věříme v jednoho Boha

Úplný text „Kredo Božího lidu“ který slavnostně vyhlásil papež Pavel VI. 30. června 1968

Věříme v jednoho Boha, Otce, Syna a Ducha Svatého, Stvořitele viditelných věcí jakožto tohoto světa, kde probíhá náš pomíjivý život, neviditelných věcí, jakými jsou duchové nazývaní jinak andělé, a Stvořitele nesmrtelné duchovní duše v každém člověku.

Věříme, že tento jediný Bůh je absolutně jeden a ve své podstatě je nekonečně svatý stejně jako je nekonečný ve všech svých dokonalostech: ve své všemohoucnosti, ve své nekonečné moudrosti, ve své prozřetelnosti, ve své vůli a ve své lásce. On je Ten, který je, jak to sám zjevil Mojžíšovi; On je Láska, jak učí apoštol Jan: takže tato dvě jména, Bytí a Láska, vyjadřují nemylně samu božskou skutečnost Toho, který se nám chtěl dát poznat a který přebývá v nedostupném světle a sám v sobě je nade jména, nade všechny věci a nad všechnu stvořenou inteligenci. Jen sám Bůh může dát o sobě správné a plné poznání, když se zjevuje jako Otec, Syn a Duch Svatý, a k účasti na jeho věčném životě jsme povoláni skrze jeho milost, zde na zemi v temnotě víry, po smrti pak v ustavičném světle ve věčném životě. Vzájemná pouta, která tvoří od věčnosti tři Osoby, z nichž každá je jedna a identická božská bytost, jsou blažený vnitřní život třikrát svatého Boha, který převyšuje nekonečně všechno to, co můžeme pochopit podle lidských měřítek. Zatím vzdáváme díky božské dobrotě za skutečnost, že početní věřící mohou svědčit spolu s námi před lidmi o jednotě Boha, i když nepoznávají tajemství Nejsvětější Trojice.

Věříme tedy v Otce, který věčně plodí Syna, v Syna, Boží Slovo, které je věčně plzeno; v Ducha Svatého, nestvořenou Osobu, která vychází z Otce i ze Syna jako jejich věčná Láska. Tím způsobem ve tři Osoby, které jsou souvěčné a sobě rovné, prožívají a zakoušejí v pře-

míře a ve slávě, vlastní nestvořenému Bytí, život a blaženost dokonale jednoho Boha; vždy musí být uctívána Jednota v Trojici a Trojice v Jednotě.

Věříme v našeho Pána Ježíše Krista, Božího Syna. On je věčné Slovo, zrozené z Otce přede všemi věky, který je s Otcem jedné podstaty; skrze něho je všechno stvořeno. Narodil se skrze Ducha Svatého z lůna Panny Marie a stal se člověkem: přesto jako rovný Otcovi v božství a nižší než Otec podle lidství, je sám v sobě dokonale jeden ne snad nějakým splynutím přirozeností, což je nemožné, ale jednotou osoby.

Přebýval mezi námi plný milosti a pravdy. Oznamil a založil Boží království a dal nám v sobě poznat Otce. Dal nám nové přikázání, abychom se milovali navzájem, jako On miloval nás. Naučil nás cestě blahoslavenství evangelia: chudobě v duchu, mírnosti, snášení bolesti v trpělivosti, žízni po spravedlnosti, milosrdenství, čistotě srdce, vůli po míru, pronásledování snášenému pro spravedlnost. Trpěl pod Pontským Pilátem jako Boží Beránek, který nese na sobě hříchy světa, umřel za nás na kříži a spasil nás svou vykupitelskou krví. Byl pohřben a vlastní mocí vstal třetího dne a povznesl se svým zmrtnýchvstáním k účasti na božském životě, který je životem milosti. Vystoupil na nebe a znovu přijde ve slávě soudit živé a i mrtvé, každého podle jeho vlastních zásluh; tak půjdou k věčné spáse ti, kteří odpovídeli na Boží Lásku a Milosrdenství, a do neuhasitelného ohně půjdou ti, kteří mu až do konce odporovali a odmítali ho. Jeho království nebude konce.

Věříme v Ducha Svatého, Pána a dárce života; je uctíván a oslavován spolu s Otcem i Synem. Mluvil skrze proroky a Kristus ho seslal po svém zmrtnýchvstání a svém vystoupení k Otcovi; osvěcuje, oživuje,

chrání a vede Církev, očišťuje její údy, aby se nevzpíraly jeho milosti. Jeho působení, které proniká do nitra duše, uschopňuje člověka, aby odpovídal na Ježíšovu výzvu: Buďte dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.

Věříme, že Maria, která zůstala vždy Pannou, je Matkou vtěleného Slova, našeho Boha a Spasitele Ježíše Krista, která pro toto jedinečné vyvolení vzhledem k zásluhám svého Syna byla vykoupěna vynikajícím způsobem, uchráněna každé poskvrny hříchu dědičného a obdařena darem milosti více než všichni ostatní tvorové.

Přidružená k tajemství vtělení a vykoupění pevným a nezrušitelným poutem, nejsvětější Panna a Neposkvrněná byla na konci svého života vyzdvížena s tělem i duší do nebeské slávy a přidružená ke svému zmrtnýchvstání Synu a předjímá tak budoucí osud všech spravedlivých; a věříme, že nejsvětější Matka Boží, nová Eva a Matka Církve, pokračuje v nebi ve svém mateřském úkolu vůči Kristovým údům a spolupracuje při zrození a rozvoji božského života v duších vykoupěných.

Věříme, že v Adamovi všichni zhřešili: to znamená, že prvotní hřích, kterého se dopustil, způsobil, že lidská přirozenost společná všem lidem upadla do stavu, který v sobě nese důsledky onoho hříchu, a že už nebyl ve stavu, v jakém se nacházeli naši prarodiče, stvoření ve svatosti a spravedlnosti, ve kterém člověk neznal ani zlo, ani smrt. Lidská přirozenost, která takto klesla, byla zbavena milosti, kterou byla oděna, zraněna ve svých vlastních přirozených silách a podřízena smrti, která přechází na všechny lidi; a v tomto smyslu se každý člověk rodí v hříchu. Vyznáváme tedy spolu s tridentským koncilem, že dědičný hřích je předáván spolu s lidskou přirozeností,

nikoliv skrze napodobení, nýbrž skrze přenašení, a že je vlastní každému.

Věříme, že náš Pán Ježíš Kristus nás skrze obět Kříže vysvobodil od dědičného hříchu a všech osobních hříchů, které spáchá každý z nás, a to tím způsobem, že podle slov Apoštola, kde se rozmnožil hřích, v ještě hojnější míře se rozmnožila milost.

Věříme v jeden křest, který ustanovil náš Pán Ježíš Kristus na odpuštění hříchů. Křest je třeba udělovat také dětem, které se ještě nemohou provinít žádným osobním hříchem, aby i ony, zrozené bez nadpřirozené milosti, se znovu zrodily z vody a Ducha Svatého k božskému životu v Ježíši Kristu.

Věříme v jednu, svatou, katolickou a apoštolskou Církev, kterou zbudoval Ježíš Kristus na skále, kterou je Petr. Ona je mystickým Tělem Kristovým a současně viditelnou společností ustavenou s hierarchickými orgány i společenstvím duchovním; je Církví pozemskou, Božím lidem putujícím na zemi a je Církví naplněnou nebeskými dobry; ona je zárodkem a prvotinou Božího království a skrze ni pokračuje v průběhu lidských dějin dílo i bolesti vykoupění a očekává své naplnění na konci časů ve slávě. V trvání času Pán formuje svou Církev skrze svátosti, které pramení z jeho plnosti. Jimi činí Církev své údy účastníky tajemství Kristovy smrti a zmrtnýchvstání v milosti Ducha Svatého, který dává život a konání. Je tedy svatá, i když má ve svém lůně i hříšníky, neboť nemá jiný život než život milosti: ovšem pokud její údy žijí jejím životem, posvěcují se, když se však vzdálí od jejího života, upadají do hříchů a nezřízeností, které brání vyzářování její svatosti. Proto Církev trpí a činí za tyto hříchy pokání, a má také moc uzdravovat své děti Krví Ježíše Krista a darem Ducha Svatého.

(Pokračování)

ZJEVILA SE BOŽÍ LÁSKA - dokončení ze str. 2

Vánoce jsou epifanie – zjevení Boha a jeho velkého světla v dítěti, které se nám narodilo. Narodilo se betlémské stáji, nikoliv v královském paláci. Když v roce 1223 svatý František z Assisi slavil v Grecciu Vánoce s vollem, oslem a jeslemi plnými sena, zviditelnila se nová dimenze vánočního mysteria. František z Assisi pojmenoval Vánoce „svátek svátků“ – více než všechny jiné slavnosti a slavil je s „nevýslovnou naléhavostí“ (2 Celano, 199: *Františkánské prameny* 787). Líbal s velkou úctou sošku děťátka a žvatlal sladká slova jako dítě, vypráví nám Tomáš z Celana (*tamtéž*). Pro antickou církev byly svátkem svátků Velikonoce: ve zmrtvýchvstání Kristus vyvrátil brány smrti, a tak radikálně změnil svět, stvořil pro člověka místo v samotném Bohu. A zde František nezměnil, nechtěl změnit tuto objektivní hierarchii svátků, vnitřní strukturu víry s jejím středem ve velikonočním tajemství. A přece skrze něho a skrze způsob jeho víry se stalo něco nového: František odhalil novou hloubku Ježíšova celého lidství. Toto lidské bytí ze strany Boha se mu jeví nejevidentněji v okamžiku, kdy se Boží Syn zrodil z Panny Marie, byl zavínut do plenek a položen do jeslí. Zmrtvýchvstání předpokládá vtělení. Boží Syn jako dítě, jako pravý syn člověka – to se hluboce dotklo srdce světce z Assisi a přetvořilo jeho víru v lásku. *Zjevila se Boží dobrota a jeho láska k lidem*: tato věta svatého Pavla tak získala novou hloubku. V dítěti v betlémské stáji je možno, tak říkajíc, dotýkat se Boha a mazlit se s ním. Liturgický rok tak získal druhý střed ve svátku, který je především svátkem srdce.

To všechno nemá nic společného se sentimentalismem. Právě ve svém novém prožívání lidské skutečnosti zjevuje Ježíš velké tajemství víry. František miloval

Ježíše, děťátko, protože v této bytosti dítěte se mu ozřejmila Boží pokora. Bůh se stal chudým. Jeho Syn se narodil v chudobě stáje. V Jezulátku se Bůh stal závislým, potřeboval lásku lidských osob v podmínkách, které vyžadují od nich – včetně nás – lásku. Dnes se staly Vánoce svátky obchodů, v jejichž klamném trýptu se ztrácí tajemství Boží pokory, která nás zve k pokoře a k prostotě. Prosme Pána, aby nám pomohl proniknout klamnou tvářností této doby, abychom za ní našli dítě v betlémské stáji, abychom tak objevili pravou radost a pravé světlo.

Nad jeslemi, které stály mezi vollem a oslem, dával František slavit nejsvětější Eucharistii (srov. 1 Celano, 85: *Prameny*, 469). Později byl nad těmito jeslemi pořízen oltář, aby tam, kde nějakou dobu zvířata požírala seno, nyní mohli lidé přijímat pro spásu své duše a těla Tělo obětovaného Beránka, Ježíše Krista, jak vypráví Celano (srov. 1 Celano, 87: *Prameny*, 471). Ve svaté noci v Grecciu František jako jáhen osobně zpíval zvučným hlasem vánoční evangelium. Díky skvostným vánočním zpěvům fráterů se oslava jevila jako jediný jásot radosti (srov. 1 Celano,

85 a 86: *Prameny*, 469 a 470). Právě setkání s Boží pokorou se změnilo v radost: jeho dobrota vytváří pravý svátek.

Kdo chce dnes vstoupit do chrámu Ježíšova Narození v Betlémě, zjistí, že portál, který byl v dřívějších dobách vysoký pět a půl metru a kterým císaři a kalifové vstupovali do budovy, byl z velké části zazděn. Zůstal jen nízký otvor jeden a půl metru. Záměrem bylo pravděpodobně chránit lépe chrám před eventuálními útoky, ale především zabránit, aby se do domu Božího nevjíždělo na koni. Kdo chce vstoupit na místo Božího narození, musí se sklonit. Zdá se mi, že se v tom více projevuje prohloubená pravda, kterou se máme dát uchvátit v tuto svatou noc: chceme-li najít Boha, který se zjevil jako dítě, musíme sestoupit z koně svého „osvíceného“ rozumu. Musíme odložit své falešné jistoty, svou intelektuální pýchu, která nám brání vnímat Boží blízkost. Musíme jít po vnitřní cestě svatého Františka – cestě vedoucí až ke krajní prostotě, která uschopňuje srdce, aby vidělo. Musíme se sklonit, jít duchovně tak říkajíc pěšky, abychom mohli projít branou víry a setkat se s Bohem, který se odlišuje od našich předsudků a našich názorů: Bůh se skrývá v pokoře právě narozeného dítěte. Takto slavme liturgii této Svaté noci a vzdejme se závislosti na všem, co je materiální, měřitelné a hmatatelné. Dejme se přetvořit na prosté Bohem, který se zjevuje srdci, jež se stalo prostým. A modleme se v tuto hodinu především za všechny ty, kteří musejí prožívat Vánoce v chudobě, v bolesti, v podmínkách vyhnanců, aby se jim zjevil paprsek Boží dobroty; aby se jich dotkla ona dobrota, kterou chtěl Bůh přinést světu zrozením svého Syna ve stáji. Amen.

Bollettino Vaticano
25. prosince 2011

Překlad -lš-

VZPOMÍNKA NA DOMOV

Ředitel mnichovské banky Thaddäus Kühnel zavezl na svém mercedesu Benediktu XVI. do Vatikánu čtyři třímetrové jedle a množství ozdob a také cukroví z bavorských klášterů. Činí tak od doby, kdy kardinál Joseph Ratzinger odešel z arcibiskupství Mnichov-Freising do Vatikánu jako prefekt Kongregace pro nauku víry. S touto praxí neskončil Kühnel ani poté, co se Joseph Ratzinger stal papežem. Loni cestoval bankovní ředitel s vánočními dary již potřicáté.

PROTESTY ARMÉNŮ POKRAČUJÍ

Federace Arménů v Německu protestuje proti očerňování svého národa v tureckých školních učebnicích. Obrátila se v otevřeném dopise na německou vládu, aby protestovala v tureckého ministerského předsedy Erdogana. V Německu žije asi 100 000 Arménů. Skutečnost, že se Armény z hospodářských důvodů z Turecka vystěhovali, označují učebnice dějepisu za vlastizradu. Turecko pronásleduje Armény již více než 100 let.

Kath-net

LITURGICKÁ ČTENÍ - dokončení ze str. 3

Evangelium - Jan 1,35-42

Jan stál se dvěma ze svých učedníků. Pohlédl na Ježíše, jak jde kolem, a řekl: „Hle, beránek Boží!“ Ti dva učedníci slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem. Ježíš se obrátil a viděl, že jdou za ním. Zeptal se jich: „Co byste chtěli?“ Odpověděli mu: „Rabbi“ – to přeloženo znamená Místře – „kde bydlíš?“ Řekl jim: „Pojďte a uvidíte!“ Šli tedy, viděli, kde bydlí, a ten den zůstali u něho; bylo kolem čtyř hodin odpoledne. Jeden z těch dvou učedníků, kteří to od Jana slyšeli a šli za ním, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Ten nejdříve našel svého bratra Šimona, řekl mu: „Našli jsme Mesiáše!“ – to přeloženo znamená Krista – a přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohlédl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův. Budeš se jmenovat Kéfas,“ to je v překladu Petr (Skála).

Vesmír vypráví o Boží slávě a dílo rukou jeho zvěstuje obloha, říká s úžasem Žalmista. Ze všeho stvoření jedině člověk je obdařen schopností tohoto poznání, které ho má přivádět k úžasu a účtě k Tomu, který sám všechno své stvoření nekonečně přesahuje. Bůh nestojí o úctu, kterou by si vynutil, proto vždy ponechává prostor naší svobodě, kterou svrchovaně respektuje. Člověku zůstává plná svoboda odmítnout i to, co je pro zdravý lidský rozum zcela evidentní. Stálý rozvoj vědeckých metod nám otevírá perspektivu, že s poznáváním úžasného Božího díla vlastně nikdy nebudeme u konce. Ale právě v té části světa, která nehlouběji proniká do tajemství stvoření, setkáváme se s velkým paradoxem: místo aby toto rostoucí poznání přispívalo také k poznání a uznání Boha, stává se naopak pro stále rostoucí počet lidí důvodem k jeho odmítání. Je to svévole, která opanovala na kontinentech kdysi zcela křesťanských dokonce většinu lidí. Jak k tomu mohlo dojít? Je to plod semene zasetého v 16. století v tzv. reformaci, která představuje zásadní zvrát v myšlenkovém a kulturním vývoji.

Tento velký západní rozkol těžce postihl nejen církev, ale celé lidstvo, které zatím tento nešťastný historický zlom z roku 1517 nechce napravit, ale oslavovat. Modleme se v nastávajícím Týdnu modliteb za jednotu křesťanů o milost a světlo Ducha Svatého a odvahu k strážlivému a věčnému hodnocení bez vžitých emocí.

Je třeba především vědět, že to, s čím se otec reformace Luther musel především potýkat, nebyly tehdejší neomluvitelné zlořády v církvi, ale jeho zcela osobní, těžký konflikt vlastního svědomí. Kdyby postupoval tak, jak to učinily před ním i po něm miliony věřících, kteří zhřešili, ale obrátili se k pokání, mohl si vysloužit zcela jinou pověst. Jeho neštěstí však bylo v tom, že chtěl svůj problém vyřešit po svém

Na slovíčko

a bez církve. Nejdříve se radoval, že své řešení našel v tzv. „zážitku ve věži“. Jak však dosvědčuje Filip Melanchthon, pozdější Lutherův nejbližší spolupracovník, výčitek svědomí se nejen nezbažil, ale pocítoval jejich rostoucí teror po celý svůj život. Děsivý psychický stav se projevoval návaly zoufalství, hysterie a zlosti. Na církev, u které měl hledat záchranu, se přitom díval stále více jako na překážku a nepřítelkyni. Jeho nevybíravé útoky pak už nepramenily z reformátorské horlivosti, ale z potřeby zbavit se instituce, která se mu stala nepohodlnou. Panující nepořádky a zlořády mu byly k tomu vítanou příležitostí. Proti jednoznačnému tisíciletému učení církve prosadil svévoli vlastního výkladu Písma. Nehorlil pouze proti nepořádkům v odpustkové praxi, ale nakonec s velkou nenávistí zavrhoval nejen samotné odpustky, ale i svátosti, mši svatou, římskou církev a především papeže. Sám přitom vystupoval jako „neomylný papež protestantismu“, který nesnesl žádný odpor ani kritiku. Odpadlý au-

gustiniánský mnich „reformoval“ církev tak, že ji doslova zatrápil a proklel, a to tím nejvulgárnějším způsobem. Ve své pyšné svévoli se odvolával na bezprostřední působení Ducha Svatého a osoboval si právo neomylnosti. Od kdy se však působení Ducha Svatého vyznačuje vulgárním hrubiánstvím? Takový postup svědčí o jiném původu. Idealizovaný reformátor je ve skutečnosti ubohý a politováním člověk, kterého nešťastná souhra historických okolností dohnala k tomu, že způsobil, co vůbec způsobit nechtěl, ale co se bohužel stalo, a to s nedozírnými důsledky.

Svévole subjektivního výkladu a odpor k autoritě, které populisticky uplatňoval, se šířily a staly se vítaným podnětem pro mnoho duchovních a především pro tehdejší šlechtu a vládaře. Místo jediné církve vzniklo v říši tolik církví, kolik bylo zemských knížat, kteří se pokládali za jejich hlavy a nutili své poddané ke změně víry. Tragickým doprovodem byly dlouholeté kruté a krvavé války. Co následova-

lo? Evropa ztratila svou staletou kulturní jednotu a svou jasnou identitu. Svévole zdomácněla a stala se hlavním vodítkem celého dalšího náboženského, názorového a mravního vývoje až do současné kritické doby. Krůček za krůčkem vytlačovala Boha ze světa i z myšlení. Člověk si zvykl využívat svých znalostí a schopností i k sofistickému zdůvodňování svých vlastních zájmů a postojů, i když jsou v evidentním rozporu se zdravým rozumem. To je také hlavní příčina současné krize. Dnešní až nepochopitelná víra bezvěrců ve všemohoucnost „náhody“ je proto tak neotřesitelná, protože v této své dogmatické víře v neexistenci Boha nachází volné pole také jejich svévole v závažných mravních otázkách. Kdo svůj subjektivismus zdůvodňuje pozitivismem, měl by si uvědomit, že v materiálním světě nic subjektivistického a neobjektivního neexistuje. Kdyby se příroda vydala cestou svévole, byl by rázem konec se vším naším pokrokem a technikou.

Svévole nakonec neušetřila ani hlavní Lutherův pramen, Písmo svaté. Tzv. historicko-kritická metoda protestantské teologické školy z něho postupně odbourala všechno nadpřirozené a vydala je na milost a nemilost sekularizovanému výkladu jako pouhé literární dílo. Exegeze tak velkoudušně vyšla vstříc všem agnostikům a nevěrcům. Koketování s relativismem a liberalismem však vyvolává nevěrohodnost křesťanství a jeho prohlubující se roztržitost. Skutečné jednoty není možno dosáhnout, dokud se ignoruje existence objektivní pravdy a každý staví jen na svém subjektivním názoru.

Představuje 500. výročí velkého západního rozkolu důvod k oslavám, nebo spíše k hluboké sebekritice a velkému pokání? Modlit se o obnovení jednoty znamená vzývat na přimluvu Panny Marie a svatých patronů Evropy Ducha Svatého o dar světla, pokory a kajcnosti.

-Iš-

Poselství Královny míru

Drahé děti! I dnes jsem vám přinesla v náručí svého Syna Ježíše, aby On vám dal svůj mír. Modlete se, děti moje, a dávejte svědectví, aby v každém srdci převládla ne lidský, ale božský mír, který nikdo nemůže zničit. To je onen pokoj v srdci, který Bůh dává těm, které miluje. Díky křtu jste všichni zvláštním způsobem zváni a milováni, proto dávejte svědectví a modlete se, abyste byli mýma vztaženými rukama tomuto světu, který dychtí po Bohu a míru. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!

Medžugorje 25. prosince 2011

Poselství svěřené Mirjaně

Drahé děti! Zatímco s mateřskou starostlivostí hledím do vašich srdcí, vidím v nich bolest a utrpení, vidím raněnou minulost a neustálé hledání, vidím své děti, které chtějí být šťastné, ale nevědí, jak. Otevřete se Otcí! To je cesta ke štěstí – cesta, kterou já vás chci vést. Bůh Otec nenechává své děti nikdy samotné, zvláště ne v bolesti a zoufalství. Když to pochopíte a přijmete, budete šťastní a skončí vaše hledání. Budete milovat a nebudete se bát. Vaším životem bude naděje a pravda, kterou je můj Syn. Děkuji vám. Prosím vás, modlete se za ty, které můj Syn vyvolil. Nesuďte, neboť všichni budete souzeni.

Medžugorje 2. ledna 2012

Pondělí 16. 1. 2012: 6:05 Octava dies (654. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Léč na AIDS **7:05** Jezuité o: Poslání učitelů **7:25** Terra Santa News: 11. 1. 2012 **7:45** Přejeme si... **8:00** Post Scriptum s P. Miroslavem Suchomelem **8:20** Čtème z křesťanských periodik **8:25** Hudební magazín Mezi pražci **9:00** Pro vita mundi (129. díl): Antonín Randa **9:40** Noekreace aneb Vandrování (122. díl) **9:55** Nedělní čtení (8. díl): 2. neděle v mezidobí **10:25** Léta letí k andělům (33. díl): Martin Petiška **10:50** Šovaneček **11:15** Noeland (33. díl) **11:40** Sedmihlášky (46. díl) **11:45** Maminčiny pohádky (2. díl): Kukaččí vejce II. **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Večer jako v opeře **13:00** Quo Vadis - Útěk z Iráku **13:35** Octava dies (654. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:05** Dáblova bible **14:25** Krásy Čech a Moravy (17. díl): Jindřichův Hradec **14:55** Noční univerzita: Otevřely se jim oči - PhLic. Kateřina Lachmanová **16:00** Poselství svatých: Svatý Petr **16:10** Exit 316 MISE: Kamarádka do deště **17:00** NOEparáda (147. díl) [L] **18:00** Po hladině: Vzduch [P] **18:20** Salesiánský magazín [P] **18:35** Maminčiny pohádky (3. díl): Modré z nebe [P] **18:45** Sedmihlášky (46. díl) **18:50** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (20. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **19:10** Ars Vaticana (14. díl) **19:25** Přejeme si... **19:40** Poselství svatých: Svatý Petr **20:00** Milovat až do zabudnutí [P] **21:15** Na koberečku (118. díl) **21:25** Ako som mal začať 3. svetovú vojnu **21:50** Čtème z křesťanských periodik **22:00** P. Ladislav Heryán - Ježíšova blahoslavenství **23:15** Obec Banka **23:30** Octava dies (654. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:05** Noemova pošta 2012: leden **1:35** Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 17.1.2012: 6:05 Poselství svatých: Svatý Petr **6:15** Matka Markéta - maminka Dona Boska **7:30** Cesta k andělům (59. díl): Roman Joch **8:20** Lidé na cestě **8:35** Obec Moravany nad Váhom **8:45** Charita Otrokovice (2. díl) **8:50** Dáblova bible **9:10** Janáčková filharmonie Ostrava **9:35** Divadélko Bubáček (19. díl): Vodník z proskovického rybníka **9:55** Octava dies (654. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:25** P. Ladislav Heryán - Ježíšova blahoslavenství **11:40** Sedmihlášky (46. díl) **11:45** Maminčiny pohádky (3. díl): Modré z nebe **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (68. díl): Dechovka **12:35** Čtème z křesťanských periodik **12:40** Ars Vaticana (14. díl) **12:50** Ze života farnosti: Slavkov u Brna **13:10** Nová šance **13:40** Jezuité o: Poslání učitelů **14:05** Exit 316 MISE: Kamarádka do deště **14:25** Kulatý stůl: Astronomie dnes **16:00** Poselství svatých: Svatý Petr **16:10** Přejeme si... **16:25** Broumovsko **16:40** 44 roků novickou [P] **17:05** Léta letí k andělům (33. díl): Martin Petiška **17:30** Malý pastierik **18:00** Noeland (33. díl) **18:25** Sedmihlášky (46. díl) **18:30** Maminčiny pohádky (4. díl): O červeném balónku [P] **18:40** Hermie soutěží **18:50** JuniorTV Kopřivnice (21. díl) **19:10** Noekreace aneb Vandrování (122. díl) **19:20** Charita Otrokovice (2. díl) **19:30** Hudba pod Rozsutcom **19:40** Zpravodajské Noeviny: 17. 1. 2012 [P] **20:00** Bol som mimo [L] **21:05** Putování po evropských kláštorech: Poustevník André Louf, Provence, Francie [P] **21:40** Zpravodajské Noeviny: 17. 1. 2012 **22:00** Terra Santa News: 11. 1. 2012 **22:20** U NÁS aneb od címbálu o lidové kultuře (52. díl) **23:20** Post Scriptum s P. Miroslavem Suchomelem **23:40** Přejeme si... **23:55** Čtème z křesťanských periodik **0:05** Hudební magazín Mezi pražci **0:40** Misie naživo: Tanzánie **1:40** Poslech Radia Proglas [L].

Středa 18. 1. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 17. 1. 2012 **6:20** Noční univerzita: Otevřely se jim oči - PhLic. Kateřina Lachmanová **7:20** Noekreace aneb Vandrování (122. díl) **7:30** Ako som mal začať 3. svetovú vojnu **8:00** Šovaneček **8:25** Noeland (33. díl) **8:50** Ars Vaticana (14. díl) **9:00** BET LEICHEM - vnitřní domov (11. díl): Molly Mattathil **9:15** Mikroregion Třemšín (1. díl) **9:25** U NÁS aneb od címbálu o lidové kultuře (52. díl) **10:30** Generální audience Benedikta XVI. [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Milovat až do zabudnutí

12:50 Poutní místo Starý Bohumín **13:00** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (20. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **13:20** Poselství svatých: Svatý Petr **13:30** Čtème z křesťanských periodik **13:40** Hlubinami vesmíru s dr. Pavlem Gáborem I. díl **14:25** Na koberečku (118. díl) **14:35** Divadélko Bubáček (19. díl): Vodník z proskovického rybníka **14:50** Quo Vadis - Útěk z Iráku **15:25** Salesiánský magazín **15:40** Zpravodajské Noeviny: 17. 1. 2012 **16:00** NOEparáda (147. díl) **17:00** Exit 316 MISE: S tebou mě nebaví svět [P] **17:20** Putování po evropských kláštorech: Poustevník André Louf, Provence, Francie **18:00** Studentská mše svatá z ostravsko-opavského biskupství [L] **18:50** Sedmihlášky (46. díl) **18:55** Maminčiny pohádky (5. díl): O Heřmanovi a jedovatém býlí I. [P] **19:05** Hermieho zpívanky **19:10** Cudzcinci mezi nami: Sahara Karimi **19:20** Terra Santa News: 18. 1. 2012 [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Slib [P] **20:30** Noční univerzita: MUDr. Marie Svatošová - Nemocný člověk v rodině [P] **22:00** Historie československého vojenského letectví (3. díl): Mezinárodní úspěchy [P] **22:25** Vypovězení **22:50** Noekreace aneb Vandrování (122. díl) **23:00** Generální audience papeže Benedikta XVI. [P] **23:30** Krásy Čech a Moravy (17. díl): Jindřichův Hradec **0:05** Poselství svatých: Svatý Petr **0:15** Matka Markéta - maminka Dona Boska **1:30** Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 19.1.2012: 6:05 Poselství svatých: Svatý Petr **6:15** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (20. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:40** Čtème z křesťanských periodik **6:45** BET LEICHEM - vnitřní domov (11. díl): Molly Mattathil **7:00** Platinové písničky (68. díl): Dechovka **7:30** Dáblova bible **7:50** Broumovsko **8:05** Noemova pošta 2012: leden **9:35** Hudba pod Rozsutcom **9:50** Kulatý stůl: Astronomie dnes **11:25** Přejeme si... **11:40** Sedmihlášky (46. díl) **11:45** Maminčiny pohádky (5. díl): O Heřmanovi a jedovatém býlí I. **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Matka Markéta - maminka Dona Boska **13:25** Generální audience papeže Benedikta XVI. **13:55** Noekreace aneb Vandrování (122. díl) **14:05** Milovat až do zabudnutí **14:45** Divadélko Bubáček (19. díl): Vodník z proskovického rybníka **15:00** Hudební magazín Mezi pražci **15:35** Terra Santa News: 18. 1. 2012 **16:00** Zpravodajské Noeviny: 17. 1. 2012 **16:15** Jezuité o: Poslání učitelů **16:35** Jak potkávat svět (8. díl) **17:55** Ars Vaticana (15. díl) [P] **18:10** JuniorTV Kopřivnice (21. díl) **18:30** Maminčiny pohádky (6. díl): O Hejtmanovi a jedovatém býlí II. [P] **18:40** Sedmihlášky (46. díl) **18:45** Cesta k andělům (59. díl): Roman Joch **19:35** Charita Otrokovice (3. díl) [P] **19:40** Zpravodajské Noeviny: 19. 1. 2012 [P] **20:00** Cvrlikání (5. díl): Zhasni [L] **21:10** Přejeme si... **21:25** Post Scriptum s Mons. Vojtěchem Šímov [P] **21:45** Zpravodajské Noeviny: 19. 1. 2012 **22:05** Octava dies (654. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **22:35** NOEparáda (147. díl) **23:35** Janáčková filharmonie Ostrava **0:05** Zpravodajské Noeviny: 19. 1. 2012 **0:20** Exit 316 MISE: S tebou mě nebaví svět **0:40** Ekoauto (25. díl) [P] **0:55** Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 20. 1. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 19. 1. 2012 **6:20** Noekreace aneb Vandrování (122. díl) **6:30** NOEparáda (147. díl) **7:30** Krásy Čech a Moravy (17. díl): Jindřichův Hradec **8:00** Adopce na dálku **8:35** Noční univerzita: MUDr. Marie Svatošová - Nemocný člověk v rodině **10:05** Na koberečku (118. díl) **10:15** Milovat až do zabudnutí **10:55** Salesiánský magazín **11:15** Malý pastierik **11:40** Sedmihlášky (46. díl) **11:45** Maminčiny pohádky (6. díl): O Hejtmanovi a jedovatém býlí II. **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si... **12:20** Modlitba se zpěvy z Taizé **13:10** Ars Vaticana (15. díl) **13:20** BET LEICHEM - vnitřní domov (11. díl): Molly Mattathil **13:40** Večer jako v opeře **14:40** Slib **15:10** Ako som mal začať 3. svetovú vojnu **15:35** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (20. díl): autor a průvodce Marek Orko

Vácha **16:00** Zpravodajské Noeviny: 19. 1. 2012 **16:15** Šovaneček **16:45** Mikroregion Třemšín (1. díl) **16:55** Bol som mimo **18:00** Noeland (33. díl) **18:30** Maminčiny pohádky (7. díl): O ošklivé Pepině I. [P] **18:40** Sedmihlášky (46. díl) **18:45** Exit 316 MISE: S tebou mě nebaví svět **19:05** Dobrý Pastier **19:45** Hornolidečko - Študlov **20:00** Kulatý stůl: Putování modrou planetou - Nepál a Indonésie [L] **21:30** Salesiánský magazín **21:45** Na koberečku (118. díl) **22:00** Nedělní čtení (9. díl): 3. neděle v mezidobí [P] **22:30** Přejeme si... **22:45** Cesta k andělům (59. díl): Roman Joch **23:35** Historie československého vojenského letectví (3. díl): Mezinárodní úspěchy **0:05** Hornolidečko - Študlov **0:20** Jezuité o: Poslání učitelů **0:40** Terra Santa News: 18. 1. 2012 **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 21. 1. 2012: 6:05 Hornolidečko - Študlov **6:15** Post Scriptum s Mons. Vojtěchem Šímov **6:35** BET LEICHEM - vnitřní domov (11. díl): Molly Mattathil **6:50** Generální audience papeže Benedikta XVI. **7:20** Quo Vadis - Útěk z Iráku **7:50** Přejeme si... **8:05** Divadélko Bubáček (19. díl): Vodník z proskovického rybníka **8:20** Sedmihlášky (46. díl) **8:25** Noeland (33. díl) **8:50** Záznam koncertu skupiny Christallinus: Festival pod věží 2008 [P] **9:10** JuniorTV Kopřivnice (21. díl) **9:35** NOEparáda (147. díl) **10:35** Exit 316 MISE: S tebou mě nebaví svět **10:55** Broumovsko **11:10** Pro vita mundi (131. díl): Manželé Perašiniovi [P] **11:45** Poutní místo Starý Bohumín **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] **12:10** Zpravodajské Noeviny: 19. 1. 2012 **12:25** Nedělní čtení (9. díl): 3. neděle v mezidobí **12:55** Přejeme si... **13:10** Terra Santa News: 18. 1. 2012 **13:35** U NÁS aneb od címbálu o lidové kultuře (52. díl) **14:35** Noekreace aneb Vandrování (122. díl) **14:45** Dáblova bible **15:10** Charita Otrokovice (3. díl) **15:15** Hudba pod Rozsutcom **15:25** Platinové písničky (68. díl): Dechovka **16:00** Hornolidečko - Študlov **16:10** Hlubinami vesmíru s dr. Pavlem Gáborem I. díl **16:50** Bol som mimo **17:55** Krásy Čech a Moravy (18. díl): Nelahovez, Veltrusy [P] **18:25** Sedmihlášky (46. díl) **18:30** Maminčiny pohádky (7. díl): O ošklivé Pepině I. **18:40** Ekoauto (25. díl) **18:55** 44 roků novickou **19:25** Nedělní čtení (9. díl): 3. neděle v mezidobí **20:00** Quo Vadis **22:20** Jezuité o: Svátost smíření [P] **22:40** Národní ústav lidové kultury ve Strážnici **23:00** Noční univerzita: Otevřely se jim oči - PhLic. Kateřina Lachmanová **0:05** Večer jako v opeře **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 22. 1. 2012: 6:15 Nedělní čtení (9. díl): 3. neděle v mezidobí **6:45** Ars Vaticana (15. díl) **7:00** Cvrlikání (5. díl): Zhasni **8:10** Slib **8:50** Charita Otrokovice (3. díl) **8:55** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (20. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **9:15** Ako som mal začať 3. svetovú vojnu **9:40** Broumovsko **11:35** Na koberečku (118. díl) **11:50** Čtème z křesťanských periodik [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] **12:20** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:10** Platinové písničky (69. díl): Dechovka [P] **13:45** Cesta k andělům (46. díl): Jirí Černý **14:35** Noční univerzita: MUDr. Marie Svatošová - Nemocný člověk v rodině **16:05** Po hladině: Vzduch **16:25** Exit 316 MISE: S tebou mě nebaví svět **16:45** Noekreace aneb Vandrování (123. díl) [P] **16:55** Sedmihlášky (47. díl) [P] **17:00** Noeland (49. díl) [P] **17:30** Divadélko Bubáček (19. díl): Vodník z proskovického rybníka **18:25** 44 roků novickou **19:00** BET LEICHEM - vnitřní domov (11. díl): Molly Mattathil **19:15** Záznam koncertu skupiny Christallinus: Festival pod věží 2008 **19:35** Čtème z křesťanských periodik **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (21. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] **20:20** Octava dies (655. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:50** Koncert Janáčkovy konzervatoře 2012 [P] **22:15** Bol som mimo **23:20** Nedělní čtení (9. díl): 3. neděle v mezidobí **23:50** Ars Vaticana (15. díl) **0:05** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. **0:25** Zpravodajský souhrn týdne.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na volně koncipovaný **cyklus duchovních obnov ŠKOLA BLAHOŠLAVENSTVÍ**, který souvisí s pastorační přípravou na rok 2013. Duchovní obnova na téma „**Blažoslavení tiši**“ se uskuteční ve dnech **21.–22. 1. 2012**. Více informací na www.premonstratky.cz/centrum. Z důvodu omezené kapacity je **nutné se přihlásit do 16. 1. 2012** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 737 755 836.

ŽIVOTNÍ POUŤ DO SVATÉ ZEMĚ S OTEVŘENOU BIBLÍ ve dnech 22. – 29. 3. 2012. Putování po významných biblických místech v Kristových stopách (Jeruzalém, Betlém, Nazaret, Jericho, Tábor, Kána Galilejská, Karmel, Ein Karem, hora Pokušení a Blažoslavenství, Kafarnaum, Tiberias, Tabgha, Petrův primát, Jordán, památník Yad Vashem aj., koupání v Mrtvém moři – ideální pro neplavce – a plavba po Galilejském jezeře). Každodenní mše svatá. Zájezd je velmi vhodný také pro seniory. **Přihlášky:** Diecézní centrum pro seniory, Hradec Králové, tel. 737 215 328, e-mail: cepekova@bihk.cz, web: www.dcsjhk.cz. Zájezd se velmi rychle plní, doporučujeme proto všem zájemcům, aby se přihlásili obratem.

PROGRAM DUCHOVNÍHO CENTRA SV. FRANTIŠKA Z PAULY (VRANOV U BRNA) NA ROK 2012

5. 2. – 10. 2. exercicie pro kněze (P. Vladimír Málek) • **8. 3. – 11. 3.** duchovní obnova pro seniory (P. Augustin Kováčik OPraem.) • **4. 4. – 8. 4.** možnost prožít část Svatého týdne s komunitou San Egidio • **10. 5. – 13. 5.** duchovní obnova pro manžele (P. Karel Moravec) • **13. 5. – 16. 5.** duchovní obnova pro nemocné, trpící, nesoucí kříž (P. Leo Zerhau) • **17. 5. – 20. 5.** duchovní obnova pro mariánské ctitele (jáhen Ladislav Kinc) • **25. 5. – 27. 5.** svatodušní obnova: obnova svátosti biřmování (jáhen Ladislav Kinc) • **22. 6. – 24. 6.** duchovní obnova pro podnikatele (jáhen Jan Špilar) • **29. 6. – 3. 7.** duchovní obnova pro mládež (P. Pavel Havlát OM) • **3. 7. – 7. 7.** duchovní obnova pro mládež (P. Marek Dunda) • **11. 7. – 14. 7.** duchovní obnova „Mariánská večeřadla“ (Dr. Emil Turiak, P. Jaroslav Stříž) • **15. 7. – 21. 7.** exercicie pro zasvěcené osoby (Mons. Pavel Posád) • **2. 8. – 5. 8.** duchovní obnova pro ženy (P. Pavel Konzbul) • **2. 9. – 8. 9.** exercicie pro zasvěcené osoby (Mons. Josef Šich) • **9. 9. – 12. 9.** Lectio divina (P. Jindřich Kotvrda) • **14. 10. – 19. 10.** exercicie pro kněze (P. Adam Rucki) • **4. 11. – 9. 11.** duchovní obnova „Vnitřní uzdravení“ (P. Jiří Pleskač) • **22. 11. – 25. 11.** animátoři a aktivní pracovníci ve farnostech „Jsem služebníci, služebníkem Páně“ (jáhen Ladislav Kinc).

Jednodenní duchovní obnovy pro mládež hledající své životní povolání: druhou sobotu v měsíci (není-li určeno jinak), začátek v 9.45 hodin, závěr v 16.30 hodin. Na obnovu je možné přijít bez objednání. Termíny: **14. 1., 11. 2., 14. 4., 12. 5., 9. 6., 13. 10., 10. 11., 8. 12. 2012**, vedou P. Pavel Havlát OM, příp. další hosté.

Bdění – v kostele Narození Panny Marie na Vranově u Brna (od 21 do 23 hodin). Termíny: **6. 4.** velkopáteční bdění, **26. 5.** svatodušní bdění, **1. 12.** adventní bdění.

Blíže informace naleznete na www.dc-vranov.cz. **Přihlášky** přijímáme elektronicky na e-mail: dc-vranov@katolik.cz • telefonicky na čísle 541 239 264 • na mobilu 604 509 455 • písemně na adrese: Duchovní centrum sv. Františka z Pauly, Vranov 7, 664 32 Vranov u Brna.

Liturgická čtení

Neděle 15. 1. – 2. neděle v mezidobí
1. čt.: 1 Sam 3,3b–10.19
Ž 40(39),2+4ab.7–8a.8b–9.10
Odp.: srov. 8a+9a (*Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.*)
2. čt.: 1 Kor 6,13c–15a.17–20
Ev.: Jan 1,35–42
Slovo na den: Kde bydlíš?

Pondělí 16. 1. – ferie
1. čt.: 1 Sam 15,16–23
Ž 50(49),8–9.16bc–17.21+23
Odp.: 23b (*Kdo žije správně, tomu ukáží Boží spásu.*)
Ev.: Mk 2,18–22
Slovo na den: Proč se tvoji učedníci nepostí?

Úterý 17. 1. – památka sv. Antonína Velikého
1. čt.: 1 Sam 16,1–13
Ž 89(88),20.21–22.27–28
Odp.: 21a (*Nalezl jsem Davida, svého služebníka.*)
Ev.: Mk 2,23–28
Slovo na den: Proč dělají, co se v sobotu nesmí?

Středa 18. 1. – památka P. Marie, Matky jednoty křesťanů
1. čt.: 1 Sam 17,32–33.37.40–51
Ž 144(143),1.2.9–10
Odp.: 1a (*Veleben buď Hospodin, má skála.*)
Ev.: Mk 3,1–6
Slovo na den: Ale oni mlčeli.

Čtvrtek 19. 1. – ferie
1. čt.: 1 Sam 18,6–9; 19,1–7
Ž 56(55),2–3.9–10.11–12.13
Odp.: 5bc (*V Boha důvěřuji, nebudu se bát.*)
Ev.: Mk 3,7–12
Slovo na den: Křičeli.

Pátek 20. 1. – nez. pam. sv. Fabiána nebo sv. Šebestiána
1. čt.: 1 Sam 24,3–21
Ž 57(56),2.3–4.6+11
Odp.: 2a (*Smluj se nade mnou, Bože, smluj se!*)
Ev.: Mk 3,13–19
Slovo na den: Aby byli s ním.

Sobota 21. 1. – památka sv. Anežky Římské
1. čt.: 2 Sam 1,1–4.11–12.19.23–27
Ž 80(79),2–3.5–7
Odp.: 4b (*Bože, rozjasni svou tvář, a budeme spaseni.*)
Ev.: Mk 3,20–21
Slovo na den: Říkalo se, že se pomátí na rozum.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

14. – 21. LEDNA 2012

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 15. 1.		PO 16. 1.		ÚT 17. 1.		ST 18. 1.		ČT 19. 1.		PÁ 20. 1.		SO 21. 1.			
Antifona	919	1029	934	1045	1754	1975	1653	1870	980	1096	996	1113	1708	1924		
Žalm	784	883	783	881	783	881	783	881	784	883	784	883	786	884		
Ranní chvilky:																
Hymnus	920	1029	935	1045	1755	1975	1653	1870	981	1096	997	1114	1709	1926		
Antifony	920	1030	935	1046	950	1062	1278	1418	981	1097	998	1115	1283	1423		
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	813	914	981	1097	998	1115	813	914		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	938	1049	1756	1977	1279	1418	985	1101	1001	1118	1283	1423		
Antifona k Zach. kantiku	688	777	939	1050	1757	1977	1279	1418	985	1101	1002	1119	1283	1423		
Prosby	924	1034	939	1050	1757	1977	1279	1418	985	1101	1002	1119	1711	1927		
Závěrečná modlitba	689	778	939	1050	1278	1417	1279	1419	986	1102	1282	1422	1283	1423		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	1003	1120	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1021	1141		
Závěrečná modlitba	689	778	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1022	1141		
Nešpory:																
	SO 14. 1.															
Hymnus	915	1024	929	1039	944	1056	1760	1981	1280	1419	991	1108	1008	1125	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	960	1073	1280	1420	992	1109	1009	1126	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	1661	1878	992	1109	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	947	1060	1763	1983	1280	1420	995	1112	1011	1129	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	688	777	689	778	948	1060	1764	1984	1281	1420	995	1112	1011	1129	689	778
Prosby	918	1028	933	1044	948	1060	1764	1984	1281	1421	995	1112	1011	1129	1028	1147
Záv. modlitba	689	778	689	778	948	1061	1278	1417	1279	1419	996	1113	1282	1422	690	779
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

ZE STARŠÍCH TITULŮ

BOŽÍ BOJOVNÍCI

Jaroslav Durych

Náboženské eseje, publikované svého času v revui *Na hlubinu*. Jsou to příklady Božích bojovníků – mučedníků pro víru.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., A5, 120 stran, 142 Kč

NÁVRAT K BOHU S PANNOU MARIÍ • OD SEKULARIZACE K ZASVĚCENÍ

René Laurentin • Z francouzštiny přeložil Jan Joneš

Kniha se zabývá sekularizací dnešního světa v kontrastu s křesťanskou snahou o jeho posvěcení. Hovoří také o zasvěcení se Panně Marii, které v Duchu Svatém pomáhá léčit „nepřítomnost“ Boha v životě lidstva.

Signum unitatis • Brož., A5, 144 stran, 38 Kč

ŘEČ PŘÍRODY

P. Stanislav Weigel

Meditativní obrazy s motivy přírody, doprovázené krátkými podnětnými texty k rozjímání. Vydáno v souboru na samostatných kartách.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Volné listy, 105x202 mm, 102 stran, 180 Kč

ZA ZDÍ A BEZ ZDÍ

P. František Mikulášek, SJ

Vzpomínky jezuitského kněze (1913–1993), který byl devět let vězněn komunistickým režimem. Paměti teologa, kazatele, organizátora katolické mládeže a šéfredaktora Katolických novin v letech 1968–69 jsou svědectvím o hrdinství jezuitů a katolické církve v dobách politického útlaku u nás.

ŘÁD • Brož., A5, 140 stran, 130 Kč

ROZJÍMÁNÍ NAD ŽALMY

P. František Opletal

Autor této knihy se snaží proniknout rozjímáním do obsahu žalmů i jejich ducha. Tak se zúčastněným otvírá duchovní cesta žaltáře, který je ve své podstatě hlasem církve.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., A5, 360 stran, 225 Kč

VÁNOČNÍ POEZIE

Běla Schovancová

Česká básnířka, žijící ve Francii, zpívá hymnus o Boží všemohoucnosti, jejím působení ve všech přírodních aspektech naší existence. Z jemnosti, elegance a spontánnosti veršů Běly Schovancové září krása jejích citů, které nás vybízejí k uchopení Absolutní pravdy, ukryté i v těch nejmenších stvořeních vesmíru.

AVE • Brož., 120x202 mm, 56 stran, 125 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.